

ENVIAT

3er Llibre de creixement
en la Fe de l'educador

ENVIAT

Juniors Moviment Diocesà

Maig 2012

ÍNDEX

 Próleg	p. 4
 I açò, per a què?	p. 10
Com fer servir el llibre.	p. 12
Abans de començar, tres actituds importants	p. 14
 1. A qui enviaré?	p. 16
2. Feu allò que Ell vos diga.	p. 35
 3. Seràs el meu testimoni?	p. 55
4. Compte amb tu.	p. 76
5. Ací estic.	p. 103
Bibliografia consultada.	p. 133

ENVIAT

PRÒLEG
SR. ARQUEBISBE

Amb aquest tercer document que edita Juniors Moviment Diocesà amb el títol d'*Enviat*, culmina la meravellosa trilogia vocacional que ha plantejat qüestions sobre la crida del Senyor, l'acompanyament i, en aquest últim cas, la missió del cristià en el món.

El propòsit d'aquest document és molt senzill i es podria resumir en aquesta pregunta: T'has parat a pensar la grandesa de la vida cristiana? Tots els membres de l'Església correm el risc d'acostumar-nos a viure la fe i caure en la rutina. Assistim a les celebracions, resem, practiquem obres de caritat, intentem viure l'Evangelí..., i això un dia, i un altre, i un altre. I així van passant els anys, enmig dels esdeveniments que ens van succeint, alguns dels quals entenem i acceptem, i altres no comprenem i ens costa acceptar. Però la vida cristiana és molt més que tot açò. Suposa tenir la certesa que la nostra existència està íntimament unida a la de Jesucrist, el Fill de Déu, tal com un empelt, elevant la nostra història a una nova dimensió que trenca el marc espai-temporal llançant-la cap a l'eternitat i l'ompli d'una promesa inefable d'amor que és insuperable en el nostre món.

Es pot demanar més?

Per això, és important que visquem amb intensitat la nostra fe i sapiem respondre al que el Senyor ens demana. La publicació d'aquest llibre, i tot el que fem des de Juniors MD, tracta d'ajudar-nos a créixer en la fe i anar madurant en la nostra vida cristiana, i d'aquesta manera donar a conèixer a qui tenim prop la mateixa Bona Notícia que nosaltres hem rebut. Per això, urgix respondre al Senyor

en tot allò que ens demana. T'has parat a escoltar allò que el Senyor et demana?

Sempre m'ha sorprès el passatge de l'Evangeli (Mc 5, 18-19) on Jesús rebutja la invitació que li fa un home perquè li accepti com un dels seus deixebles: *“Mentres s'embarcaven, el que havia estat posseït pel dimoni li va demanar que li permetera estar amb ell. Però no se'l va permetre, sinó que li va dir: « Vés-te a casa amb els teus i anuncia'ls allò que el Senyor ha fet amb tu i que ha tingut misericòrdia de tu»”*. Amb aquesta exhortació Jesucrist no li va permetre vincular-se amb el ministeri dels dotze Apòstols, encara que sí que el va enviar com a missioner a sa casa. Per què va actuar així? No sabem quins criteris va tenir el nostre Senyor per a discernir d'aquesta manera, però sí que és veritat que reflectix el misteri de la vocació i del seguiment a Jesucrist. El que està clar és que aquest personatge va assumir amb entusiasme la invitació del Senyor: *“L'home es va anar i va començar a proclamar per la Decàpolis el que Jesús havia fet amb ell; tots s'admiraven”*. (Mc 5, 20). Tant de bo que nosaltres també actuem així.

En aquest llibre que t'oferim trobaràs cinc capítols apassionants que et van a llançar a la missió. En el primer farem una recopilació dels temes anteriors que parlaven sobre la crida i l'acompanyament ja que preparen el lema d'enguany, que tracta sobre la missió. El segon capítol el centrarem en l'exemple per excel·lència d'una vocació complida, que és la de la Mare de Déu, com a model d'una vida entregada a la missió del seu Fill. Tot en Maria ens conduïx a ser fidels a la voluntat de Déu en la nostra vida i dir amb Ella: *“Faça's en el mi segons la teua paraula”* (Lc 1,38). En el tercer capítol proposem alguns textos del Magisteri de l'Església sobre la missió del cristià en el món de hui. En el capítol quart fem una invitació personal i intransferible perquè assumisques l'exercici de missioner, invitació a què has de respondre sense por. I en el quint capítol, acudirem al testimoni de Santa Teresa de Lisieux

ENVIAT

perquè l'Esperit Sant segelle en el teu cor la vocació a l'amor, a la qual tots estem cridats. En definitiva, rebem l'amor de Déu i l'entreguem.

Així doncs, ací tens aquesta publicació que espere et siga útil i t'ajude en la teua vida de fe. SEMPRE UNITS!

Amb gran afecte i la meua benedicció

+ Carlos, Arquebisbe de València

València, abril de 2012

+ Carlos, Arquebisbe de València

MISSIÓ POSSIBLE

Estimat amic, hui no et parle de quimeres o impossibles, sinó de totes les possibilitats que la teua vida oferix als altres.

Has d'estar molt acostumat a escoltar els consells orientats a aconseguir que la teua vida millore, però no prestes menys atenció a respondre a la qüestió sobre com pots ajudar a millorar la vida dels altres.

Eixa és la qüestió que el llibre *Enviat* pretén respondre.

Per a algú com tu que ha degut experimentar la crida de sentir-se amat per l'Altre, que ha sigut acompanyat en el seu coneixement de la fe, només pot fer un pas al front, i plantejar-se cap a on vol caminar.

O dit d'una altra manera, et correspon prendre una decisió sobre com pots convertir la teua vida en un missió.

Només així, et sentiràs verdaderament lliure, autènticament viu, perquè no hi ha major felicitat que entregar-se als altres.

Comprenc molt bé els teus temors, i la teua estranyesa cap aquest missatge que et propose. No pareix que el teu entorn compartisca aquesta idea, o tal vegada sí.

Però t'anime que revises tot el que junts compartim en els llibres de *Cridat* i *Acompanyat*. Van ser lectures que no estaven pensades només per a ser llegides, sinó per a ser viscudes.

Ara et faig entrega de l'última part, *d'Enviat*, perquè t'ajude a prendre una decisió que segur canviarà la teua vida.

Gràcies per confiar en nosaltres, i gràcies a tu mateix per donar-te l'oportunitat de fer de la teua vida quelcom gran, quelcom perdurable, quelcom somiat per Déu.

**Secretaria Diocesana de Formació
Juniors Moviment Diocesà**

I AÇÓ... , PER A QUÈ?

El curs 2010-2011 va suposar l'inici d'un trienni que du per títol *Fiat*. Aquesta paraula d'origen llatí expressa la voluntat de col·laborar amb la missió de Déu, i per tant amb la seua Església.

No resulta fàcil pronunciar-la, perquè exigix per la nostra part un esforç per mantenir'ns a l'escolta, reconèixer la nostra necessitat de sentir-nos acompanyats en el nostre itinerari de fe i finalment desitjar que ens posem en missió.

És per això, que Juniors Moviment Diocesà ha cregut convenient redactar uns senzills materials dirigits a cada un dels quasi 3.000 jóvens del Moviment, conscients que si només tenim una autèntica experiència de Déu sabrem ser millors "missatgers de l'Evangeli" i per tant, eficaços educadors en la fe de xiquets, adolescents i jóvens.

Després del primer dels llibres titulat *Cridat* que ens va ajudar a mantenir'ns a l'escolta; *Acompanyat* pensat per a descobrir la nostra necessitat de ser acompanyats; et presentem el tercer i últim dels llibres a què hem denominat *Enviat*.

Es tracta per tant, de la conseqüència natural de la vivència d'un autèntic estil de vida cristià, ja que després d'una atenta escolta i el descobriment d'allò que Déu té projectat per a mi, un no pot més que respondre amb generositat a la seua crida i transmetre el seu missatge a la societat.

D'aquesta manera, i com a última proposta per a aquest trienni tractarem d'abordar la missió social que com a jóvens cristians hem d'assumir des de la nostra condició d'enviats.

Per tant, Juniors M.D. ha fet un important esforç per procurar que el missatge que ací resumim siga directe i individual, parle al cor de cada jove i amb el suport per les tecnologies multimèdia pugua ampliar i compartir la seua experiència amb altres jóvens.

Però el Projecte Fiat no es limita als materials formatius redactats per als xiquets, els jóvens i les famílies juniors, ja que pretén promoure les iniciatives diocesanes, en especial les propostes des de la Comissió per a la Infància i Joventut, i totes aquelles que des de l'Arquebisbat de València estiguen encaminades a aconseguir una autèntica renovació de la fe.

Per tant, et demanem que et fies, que confies, que després dels anteriors cursos dedicats al compromís cristià madures la teua fe i resolgues els dubtes que en aquesta etapa de la teua vida ressonen amb força en el teu interior.

Que María, que es va atrevir a dir Sí (fiat) es convertisca per a tu en un testimoni de valentia i entrega absoluta.

Juniors Moviment Diocesà

COM FER SERVI EL LLIBRE

Per damunt de tot, hem pretés que *Enviat* fóra un llibre del teu dia a dia. És a dir, que utilitzant textos breus i propostes senzilles pogueres llegir-lo habitualment.

No obstant això, la primera advertència és que només tu marques els temps. No hi ha un moment concret en què hages de començar o acabar un tema, ni tan sols si has d'haver acabat de llegir-lo abans d'una data determinada. Eres completament lliure per a dir inclús per on començar.

Com veuràs et proposem cinc temes que segueixen el mètode juniors. Trobem els apartats **Viu-ho**, **Sent-ho**, **Compromet-te** i **Celebra-ho**.

A més inclou un apartat a què li hem denominat Parla-li que només t'exigirà no més de cinc minuts del teu temps i que et servirà per a tenir una breu oració.

Finalment, et facilitem cinc sessions del temps de Compromís denominades **Compartix-ho**, perquè les poses en comú amb el teu grup. Si encara en la teua parròquia no heu format un grup de Compromís tal vegada siga aquest un bon moment per a posar en comú allò que a cada un li estiga suggerint aquest llibre que és absolutament individual.

I com no, el més important. Si observes l'interior trobaràs nombroses recomanacions i propostes perquè la lectura es convertisca en una experiència vivencial i per aquest motiu et remetem diverses vegades al CD que t'adjuntem on trobaràs molt més material així com cançons, enllaços digitals, etc...

Però com que d'aquesta experiència van a participar de jóvens com tu, també hem creat una pàgina web on podràs accedir a altres materials i compartir amb els altres les propostes que ací et plantegem.

Per què no comences escrivint en la web que perspectives tens d'*Enviat* abans d'iniciar la lectura?

Et fies?

Ens podràs trobar en una secció de la pàgina web de Juniors Moviment Diocesà: **www.juniorsmd.org**

ABANS DE COMENÇAR...TRES ACTITUDS IMPORTANTS

Vull ara comentar-te tres trets que són importants per a definir el tarannà d'eixos «buscadors» de Déu com tu.

a) **Actitud d'atenció i la paciència i la capacitat de fixar-se i observar**, d'una banda, els detalls de les coses i, d'una altra, moltes coses que en el conjunt de la vida no són sinó detalls, però detalls plens de significació.

Per a trobar Déu hui cal parar atenció, caminar amb atenció i no distretament, tenir sensibilitat per als detalls. La vida, qualsevol vida, està plena de matisos; que se'ns escapen. No obstant això, en els matisos i en eixos detalls està Déu, perquè en els matisos i en els detalls es percep l'Amor.

Perquè es done eixa actitud o capacitat d'atenció, cal exercitar-la freqüent; són necessaris espais, temps, estructures d'atenció, que ens ajuden a parar-nos i a mirar allò que normalment ens passa desapercibut.

b) **Capacitat de portar un ritme de vida humà i equilibrat**, on hi haja espais i temps per a l'atenció, el descans, l'escolta de Déu i dels altres, el servici...

Cal reconèixer que moltes vegades se'ns imposa des de fora un ritme vital molt fort, i que ens ve donat més enllà de la nostra voluntat tot i que en ocasion, som nosaltres mateixos qui, més enllà d'exigències objectives, forcem els nostres ritmes de vida per a obviar o oblidar problemes personals i relacionals, o per a aconseguir fites que només ens són exigides des del nostre orgull o ambició, o des dels nostres problemes d'estima. Moltes vegades vivim accelerats perquè

ens fa por parar. És aleshores quanl convertim en coartada això del fort ritme de vida.

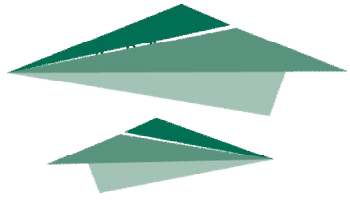
Es tracta de viure a ritme humà, encara que siga intens i fort, però humà. I això significa que en la nostra vida hi haja possibilitat de posar en acció totes les dimensions de la persona humana, també les afectives, relacionals, contemplatives...

No ajuden en l'encontre amb Déu ni una vida sense activitat, sense tensió, sense compromís, sense realitats que ens qüestionen, interpel·len i inquieten, una vida que tinga, en definitiva, molt poc de viva; ni una vida viscuda a ritme de videoclip o de pel·lícula nord-americana en què l'acció no pot decaure dos minuts seguits. No obstant això, és important reconèixer que fins i tot en la vida més agitada es poden trobar espais o zones verdes d'aïreament humana i espiritual. D'elles depén la qualitat de vida personal encara que per a això s'haja de realitzar alguns sacrificis personals...

c) Llibertat **interior front als nostres propis impulsos** que ens porten a l'engany, i llibertat interior front d'unes exigències exteriors que cal avaluar, seleccionar en la mesura que siga possible i jerarquitzar.

Però, a més, en una societat com la que vivim nosaltres, on allò de Déu és tan poc evident per a la majoria, tan opac i misteriós per als propis creients, tan irrellevant socialment, tan contradictori amb tantes estructures «normals» i inamovibles... es il·lusori pensar que ningú puga trobar Déu si no té una mínima capacitat d'autonomia de pensament i d'obra, de sentit crític, de mantenir el seu propi criteri quan no és gratificat.

No obstant això, no oblides que no estem sols ja que a aquesta llibertat ajudarà, sens dubte, el suport d'altres persones, grups i comunitats parroquials.

1. A QUI ENVIARÉ?

VIU-HO

A qui enviaré? Eixa és la gran pregunta que Déu es fa constantment. Qui curarà cors afligits?, qui portarà la meua Paraula a tots els racons del món?, qui beneirà en el meu nom?, qui ESTIMARÀ COM JO ESTIME?, qui?...

Déu ho té clar. Ell crida a tot home i dona d'aquest món per a acompanyar-los i enviar-los a eixa gran missió. Però, potser, davant de tantes crides que fa i veient l'escassa resposta del ésser humà, la gran pregunta que es fa és: hi ha algú ací? Perquè cride i no obtinc resposta...

Així i tot, Déu no es cansa de cridar, com ja vas poder comprovar en el primer llibre CRIDAT. Tampoc es cansa d'acompanyar a aquells que, encara que siga tímidament, escolten la seua veu. I no ho fa perquè el seu pla, el seu projecte, el seu somni seguix vigent...perquè ha fet una Aliança amb la Humanitat. Per tant, no deixarà mai de cridar, acompanyar i enviar al ésser humà, a tu i a mi, perquè el seu Regne siga una realitat per a ús i gaudi de tots.

Amés aquest Regne coincidix amb els anhels i esperances de tots els Hòmens. Tots somiem amb un món millor on regne la Pau, la Justícia, la Misericòrdia i el Perdó, on regne, en definitiva, l'AMOR. No és aquest el desig més profund que hi ha en el teu cor? Estic segur que sí. En el teu i en el de tots perquè aqueust desig el va posar Déu en la nostra ànima el dia que ens va crear.

Per això, quan Déu ens fa la pregunta a qui enviaré? No podem fer-nos els esquiús, els sords o mirar cap a una altra part i posar-nos a xiular com si la pregunta no fóra amb nosaltres. Déu ens demana que mirem de cara aquest món amb totes les seues llums i les seues ombres i que ens atrevim, no sols a somiar sinó també a actuar. Si no

qui arreglarà aquest món?, els altres? Si el món està com està és perquè molts esperen que siguen els altres qui s'esforcen, es comprometen, se sacrifiquen... Ara bé, si no estem enmig d'un caos total és perquè, també molts, han respost a la crida de Déu i s'han posat mà a l'obra.

I tu de quin costat estàs?

Déu, en aquest mateix instant, observa amb tendresa a tants i tants fills seus que caminen perduts, que viuen en la foscor, sense un rumb fix que seguir. Veu molts fills seus estesos en les cunetes del camí de la vida absorbits per l'alcohol, les drogues, el consumisme, la pèrdua de la dignitat humana, la desesperació, la fam, etc. Déu, en aquest mateix instant, et mira als ulls i et parla al cor i et fa aquesta pregunta: a qui enviaré?

I tu, quins noms li donaràs?, estarà el teu nom en esta llista?

Si és així, prepara't per a participar de la gran aventura de la teua vida. Creu-me, disfrutaràs i degustarà la vida com mai ho has fet abans. Si no estàs a la llista, pots quedar-te assentat i veure com passen els dies i observar com es va consumint la teua vida, veure com altres troben la verdadera felicitat construint el Regne i troben el verdader sentit a les seues vides.

Si encara tens dubtes, ací tens aquest llibre que vol ajudar-te a que et llances, no al buit, sinó a la VIDA. Escolta, perquè Déu encara té moltes coses que dir-te.

SENT-HO

Benvolgut company de batalles, benvolgut amic. Recordes quant de temps fa que ens vam conèixer? Recordes què nomes fa dos anys començarem un itinerari, un procés de creixement?

Uff!!!, pots pensar que d'açò fa ja tant de temps! Però no obstant això, jo continue recordant perfectament el dia que vas agarrar aquest llibre entre les teues mans i començarem una apassionant aventura, una aventura que et convida a tu, a ser el protagonista de la teua vida, de tot allò que Déu ha somiat per a tu.

És fàcil pensar que quan ja has descobert la crida de Déu, i t'has sentit acompanyat per Ell i per l'acompanyant que vas triar, el més difícil ja ha passat, veritat? Perquè jo et dic que no, que és realment ara quan comences a caminar, a embrutar els teus peus, a introduir-te en el si del món que et rodeja. I tal i com et deia en el llibre anterior, és el moment de desenterrar el teu tresor, de mostrar-lo al món sencer i de cridar als quates vents que t'has trobat amb el Senyor.

Crec que és bo que mires arrere, que recordes en què va consistir la teua crida, com entre sorolls Déu et va cridar. Et va cridar a tu, des de la teua pròpia història, des de la teua realitat, igual que va fer amb alguns dels protagonistes de la Història de la Salvació. I si ara estàs ací, és perquè vas decidir continuar-la i seguixes fent-ho. Des que el vas deixar entrar en el teu interior, en el teu cor, el teu món ha anat canviant perquè, a poc a poc, Déu ha anat parlant-te.

La crida sempre és iniciativa de Déu, Ell sempre s'avança i, de fet, sempre tria a persones "normals", amb les seues debilitats i les seues virtuts, per a una gran missió. I, a poc a poc, les capacita per a

encomanar-les a una missió que suposa un compromís a favor d'altres. Déu et va cridar a triar la teua vida.

Però no et va deixar sol, et va acompanyar, et va agafar en braços, se't va aparéixer quan més el necessitaves, si més no t'ho esperaves,... però és que Déu sempre ha aqüestac ací.

Sempre va estar junt a Abraham des del moment en què li va demanar que abandonara la seua terra, que tenia per a ell, una nova terra i una gran descendència. La confiança que va depositar Abraham en Déu, li va fer seguir-lo des de l'obediència i Déu, va complir la seua Paraula.

Tinc desposotada la meua confiança en Déu?

I clar està!, que Déu supera les expectatives de la persona que no es creu capaç. Recorda com Jeremies no feia més que repetir *“Senyor, no s'expressar-me, que sóc un xiquet”*. I com el Senyor li va dir: *“No digues sóc un xiquet”*, perquè Ell tot ho pot, i igual que va capacitar a Jeremies perquè parlara als israelites, també et dona aptituds, et capacita i et dóna forces per a seguir-lo.

Tal vegada, et consideres xicotet davant de Déu i ho eres, però Ell et fa gran.

Isaïes va ser un dels profetes que van ser enviats a una missió molt especial, en aquest cas a alliberar al Poble d'Israel de les injustícies socials. I tal vegada siga per això que Déu t'ha triat a tu, per a denunciar-les.

Les paraules que va dir Isaïes, següen vigents en l'actualitat d'una manera sorprenent ja que en la seua denúncia social, defenia als pobres amb força i al poble explotat pels governants.

Serà

tal

vegada que Déu t'està demanant que sigues ara un nou Isaïes? Tal vegada, necessites escoltar novament les paraules de Déu dient que alliberarà al seu poble, però que no sap a qui enviar. Seràs tu?

Et convide a escoltar la cançó *"Heem aquí"* d'Aín Karem i després continuem parlant

Para't, i pensa què està ocorrent? Podria el Senyor repetir novament aquestes mateixes paraules en el món en què hui ens trobem? O és una bogeria, no hi ha res a alliberar, ni res a denunciar? *"Alliberaré al meu poble"* són les mateixes paraules que Déu li va dir a Isaïes i com aquestes paraules van buscar en Isaïes una resposta a una crida, una missió d'anar a alliberar al poble de Déu. Una resposta que no es va fer esperar, aquest "estic aci" va deixar empremta, una empremta que hui tu has de seguir. Tal vegada el mateix Déu necessite les teues mans i la teua veu, els teus peus i els teus ulls per a continuar cridant a tots els hòmens que Ell és qui ens allibera.

Creus que podries ser tu?, o t'ocorreria com a Jeremías? Tal vegada estigues pensant, Déu està boig, jo?, però qui sóc jo?, però per què? I tal vegada Déu et diria, i per què no?

Déu tot ho pot. Però si encara no tens clar perquè tu, crec que has de parar-te, tal vegada estàs corrent massa.

Intentaré descobrir-te com Jesús, a través de son pare Déu, et diu "Vine". Aquesta invitació, implica tres coses. En un primer lloc, Jesús et convida a viure una amistat especial i íntima amb Ell. En segon lloc, Jesús et convida a seguir-lo, a caminar amb ell, a seguir els seus passos. I en tercer lloc, Jesús et convida a participar de la seua missió evangelitzadora. Ho veus?, veus com et vol a tu?.

Pere, un dels deixebles de Jesús, també va ser enviat a una missió molt especial, Jesús el va triar per a edificar la seua Església, què

haguera passat si açò no haguera ocorregut?, si Pere no haguera volgut ser la roca? T'has parat a pensar-ho?

Per tant et convida a pensar-ho, atrevix-te, escolta la cançó "Imagina" del grup Blest.

Què ha ocorregut? Quin món existiria sense Déu? És el món en què t'agradaria viure?

T'anime que escrigues, que busques un llapis i anotes en aquestes línies, com seria la teua vida sense Déu?

T'agrada eixa vida sense Ell? Veritat que no, perquè imagina que Pere no haguera sigut enviat a eixa gran missió de construir l'Església, la amteixa Església que hui t'acull com eres.

Et vas donant compte per quin Déu et vol a tu?, però t'has parat a pensar què tens tu per a Ell?, què li pots oferir?

Entenc perfectament que tingues por, que dubtes, però és que Déu et vol per a Ell, no vol que passes per aquest món de puntetes, sinó que l'omplis del teu amor, que és el seu. Que li dones color, que li dones vida anunciant-lo, que poses cor en tot allò que faces.

Que t'emociones, que expresses els teus sentiments, que sigues viu i sigues vida per a altres i sobretot, que passes per aquest món deixant una empremta inesborrable sobre les persones que et rodegen.

Com un fill seu, t'estima tant..., que et vol per a Ell, per als altres. Et vol per a la seua missió. Segueix preguntant-te i per què jo?, és a mi a qui Déu vol enviar?, ara?, estic preparat?

Són

innumerables les persones que han respost a la seua crida i han triat “viure per als altres”. Vols ser tu també un d’ells?

I és que el nostre món necessita de persones valentes que estiguen disposades a afrontar la vida per a la construcció del Regne de Déu a la llum de l’Evangeli. Déu, et convida a continuar la seua obra.

Per a poder donar resposta, has de tenir en compte que:

1.- Déu t’ha triat personalment per a una missió, t’ha cridat pel teu nom, i et vol tal com eres.

2.- La seua crida és un do que Ell t’ha entregat, t’ha regalat: Déu ja et va entregar el do de la vida, a més d’unes qualitats i habilitats per a desenvolupar-te com a persona. Ara et crida a tenir fe, a construir la teua vida des de la confiança. Aquesta crida del Senyor, és un tresor amagat i una perla preciosa (Mt 13, 44), que provoca en qui escolta l’abandó de tot per a entregar-se completament a l’anunci de l’Evangeli.

Però no tots els que som cridats, responem de la mateixa manera. Ser triat per Déu és quelcom tan valuós que tot aquell que no sàpia apreciar el seu valor s’ho perdrà. Alguns, com el jove ric que apareix en l’Evangeli, rebutgen eixe do (Mt 19, 16-21). Un jove que ho rebutja a pesar d’estar preparat (“Tot això ja ho complisc”) i de buscar més (què més he de fer?) Però aquest jove, com li ocorre a molts, volia fer coses i no entregar-se als altres.

La crida de Jesús, significa deixar-ho tot i seguir-lo, oblidant-se d’un mateix. La crida de Jesús significa renunciar radicalment a tot el que no és del Regne, i també inclou la creu. La creu de no deixar-se portar pel “caos de la realitat” i de lluitar per l’arribada de les relacions noves que impliquen el respecte, la misericòrdia, la pau, la

justícia, el servici i l'amor. I aquests valors, siguem sincers, no estan de moda.

3.- Et convida a formar part del seu pla, el Regne: la vida que Déu t'oferix forma part d'un pla més gran, que reunit a tots els éssers d'aquesta terra. És el seu pla de salvació per a tots, en el que cada un té una missió. I la teua missió no la pot desenvolupar ningú més. És personal i intransferible.

Entens un poc més per què et vol a tu i no a un altre?

María, també es va veure sorpresa per la crida de Déu a participar en aquest pla com a Mare del seu Fill, i no va dubtar a respondre i oferir-se per complet: *"Fàça's en mi"*. En el tema següent descobriràs a María com a Mare.

4.- I és des de la teua mateixa persona, que Jesús t'entrega una missió que consistix a complir un manament: l'AMOR, que s'expressa en el servici. L'amor crea comunió i comunitat.

I és d'aquesta manera que Déu té una missió per a tu, que es pot expressar de diferents formes, tan sols has de deixar-lo actuar en tu. A la llum dels senyals de Déu en la teua vida, i només responnent a la seua crida, trobaràs quina és la teua missió. No emmudisques la crida de Déu i seguix-lo.

COMPROMET-TE

Si tingueres ara mateix Jesús davant de tu i et preguntara a qui enviaré? Sabries respondre-li?

Déu sempre està buscant hòmens i dones que vullguen servir-lo i treballar en la seua obra. Déu sempre està buscant hòmens i dones amb un cor sincer i net que el pose a Ell en primer lloc.

Déu es fixa en els seus fills i mira els seus cors i es pregunta: A QUI ENVIARÉ?, QUI FARÀ LA MEUA OBRA EN LA TERRA?, HI HA ALGÚ DISPOSAT A TREBALLAR PER AL MÓN?

Recordes a Pau, o tal vegada millor coneixes Saule, qui en un cara a cara amb Crist es va convertir, va deixar de perseguir els cristians. Déu va alterar els seus projectes.

I els teus projectes? Havies pensat alguna vegada en què Déu desbaratara els teus per a mostrar-te els que Ell té per a tu?

No, per tant escolta aquesta cançó "Es desbaraten els meus somnis" de Jesús Adrián Romero, tal vegada té alguna cosa que dir-te.

Desbarata Déu els teus plans? Jo crec que sí, i és que en el moment en què s'encreua en el teu camí, ja t'atrapa, et seduïx de tal manera que ja no pots apartar d'Ell la mirada.

Així li va ocórrer a Pau. Va ser salvat per a convertir-se en salvació. Pau va experimentar el signe més gran i evident de l'amor de Déu, que consistix, no simplement a ser volgut sinó a ser amat per Déu, capaç d'amar amb el mateix amor diví, amb la seua llibertat i intensitat, sentint-se inclús responsable de la salvació d'altres.

De fet quan Déu va desbaratar els somnis de Pau, ell es va convertir. A l'experimentar l'amor de Déu, tot va canviar, tot va cobrar nou sentit, la seua vida es va transformar en quelcom nou a estrenar, i la teua vida?, té sentit? És nova o vella?

Pau va emprendre un nou viatge, estàs tu també disposat a viatjar novament al teu interior com altres vegades?, un nou viatge, un viatge sense fi. Un viatge en què d'una part a una altra del món, només o acompanyat, igual que Pau, pugues sembrar pertot arreu la fecunda llavor de la fe en Jesús.

Com va?, és molt el que el Senyor t'està demanant? Tal vegada sigues com a Isaïes que estava disposat a patir persecucions, a deixar de ser ell mateix i posar-se en les mans de Déu perquè Déu treballa en ell.

També sé que no tots estan disposats a treballar per a Déu. Perquè per a treballar per a Déu has de posar-te en les seues mans i deixar que et modele, com si fores una figura de fang. Deixa que Déu treballa en tu, donant a conèixer tot allò bo i bell que hi ha en el teu interior i ser així útils instruments en les seues mans i en mans de tots.

I això dol. Perquè no t'agrada. Si eres envejós, Déu treballarà en tu per a traure't l'enveja. Si eres zelós, el mateix.

No hi ha res més bell que servir Déu. Crist també va vindre a servir. Va ser serf. I era Déu. Ser serf és el màxim que tu pots ser per a Déu. I que significa ser serf? Serf ve de la paraula "servir", ajudar, treballar. Serf per al món és el càrrec més baix, però per a Déu el més alt. Servir als altres considerant-nos nosaltres els més xicotets i disposats a donar-ho tot pels altres.

Hi ha tant per a fer! I tan pocs obrers!

Per a donar aquest gran pas de continuar avançant, és necessari prendre la Bíblia i buscar la cita Mt 9, 35-38.

Per això diu la Bíblia que Jesús va tenir compassió, va tenir llàstima, va tenir dolor per tots aquells perduts que caminen sense guia, sense ningú que els diga, que els avise, que Jesús salva i allibera i que en Ell hi ha vida eterna.

Va demanar als seus deixebles que pregarem perquè els fills de Déu volgueren servir-lo i així poder comptar amb ells per a enviar-los on Ell els necessitara i això mateix et demana a tu.

Estàs disposat a dir-li a Déu: vull ser un obrer ple del teu Esperit i anar on tu em vullgues enviar?

Estàs disposat que Déu et canvie, et modele, perquè sigues el seu obrer, el seu deixeble, el seu serf?

CELEBRA-HO

És el moment de reprendre, el teu lloc sagrat, dedica't un temps per a reposar tot allò que sents, dedica't un temps de silenci, ja saps com orar, si no ho recordes bé, rellig el llibre *Cridat* i fes oració.

Et convida a llegir novament de l'evangeli segons Sant Mateu "La collita és abundant, però els segadors són pocs" (Mt 9, 35-38):

"Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint malalties i xacres de tota mena. En veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor. Llavors digué als seus deixebles: La collita és abundant, però els segadors són pocs. 38 Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi envii més segadors."

De manera assossegada, sense presses, t'anima que interioritzes la següent oració.

L'he vist, Senyor,
i tu també l'has vist,
hem vist treballar al terrisser.

Senyor tu eres Mon Pare,
i jo, l'argila
i Tu el meu terrisser.
Com a fang me vas fer.

Vas pastar el fang, Senyor.
 Em van modelar les teues mans.
 Me vas modelar com a argila,
 igual que fa el Terrisser.
 Les teues mans com a fang m'han modelat.

Per què m'has fet així?
 Per a què m'has fet així?
 Quins són, Senyor els teus plans i projectes
 al modelar està atuell de fang?
 Per a què vols que servisca?
 On està el meu lloc?
 On?
 En quin lloc del món,
 en quin lloc d'aquesta casa gran,
 que és l'univers?

Com m'has modelat, Senyor!
 Les teues mans formant i despertant
 la meua pròpia capacitat de donar i de servir.
 Els teus dits fent-me el buit
 per a rebre i acollir.

Senyor, m'has donat cinc talents,
 o set o deu o dèsset.
 No vull guardar-los per a mi.
 Vull multiplicar-los per a tu,
 per a tu, que estàs en els germans i germanes.

Què faràs de mi?
 Què seré?
 Seré bol, cànter, gerra o pitxer?
 Faràs de mi un atuell de fang, fonda i ampla, esvelta o baixeta.
 Que més dóna!

Got de fang, per a tu Senyor,
Per a tu, que estàs en els meus germans i germanes.

Ja veus que Ton Pare, el nostre Pare, sap modelar de manera molt bella totes les coses, que gran és!

T'ha modelat i segueix fent-ho, segons l'etapa de la vida en què et trobes, unes vegades has sigut got, altres bol, atuell, en un altre inclús vas tenir forats,... ja que cada moment de la teua història, de la teua vida ha sigut distint, però sempre ha aquestat impregnat de l'amor de Déu.

PARLA-LI

EL MEU LLOC EN EL MÓN

Quin és el meu lloc? Què he de fer?
Cap a on encaminar els passos?

Preguntes de jove, i al temps d'adult, perquè sempre acabem tornant a mirar més amunt i més dins, amb inquietud, amb interès i amb desig, volent saber. **“Què pinte jo ací?”**.

Quina és la meua forma, única, diferent, exclusiva, de construir, d'amar, d'acariciar d'una forma que ningú més pot repetir?

1. DESAJUSTOS

“No faig el bé que voldria, sinó el mal que no voldria” (Rom 7,19)

No sempre ho té un tot clar.

A vegades només saps que tens la sensació que et falta alguna cosa. Altres vegades, en canvi, pareix que estàs on has d'aquestar.

A vegades sents que estàs donant els passos adequats. Altres vegades penses, **“quan m'aclariré?”**.

A vegades ni penses.

Hi ha èpoques en què saps el que vols, i altres en què estàs confús. Hi ha èpoques en què tot està integrat, i altres en què tot es desintegra.

Hi ha matins de passió i vesprades d'apatia. I, quasi, quasi, donen

ganes de resar amb una mescla d'humor i enuig, i dir-te, Senyor, que complicats ens has fet...

Quins són els meus “desajustos”? Quins somnis es desbaraten en mi?

2. QUÈ FER?

*“El Senyor em respongué: No diguis que ets massa jove.
Vés on jo t'enviaré, digues el que jo t'ordenaré.
No tingues por de ningú. Jo seré al teu costat per alliberar-te.
T'ho dic jo, el Senyor” (Jer 1,7)*

No sé si crides d'una manera molt estrepitosa o si em convides a anar descobrint el que vols de mi a poc a poc. Però compta amb mi.

Anheles que faça algo, que la meua vida siga evangeli. M'esglaia un poc pensar que la meua vida és important, i no obstant això ho és. Cada dia. Ara mateix. I demà.

Tal vegada seré paraula (teua) per a gent que necessita escoltar-la.

Tal vegada seré tendresa per a algú ferit.

O profeta per a denunciar mals. Tal vegada aprendré de tu l'amor verdader i el viuré al forjar mil històries. A què em crides?

**Em sent enviat?
On puc intentar escoltar eixa “veu” de Déu en la meua vida?**

Vull portar el teu segell...

Vull portar el teu segell,
estar marcat
com una cosa més entre les teues coses.
Que les gents murmuren: per allà pasa,
allà va feliç,
el que porta en el rostre
eixe antic senyal de rialla i llàgrima,
la cabellera vessada i viva,
tot ell una torxa i tota flama,
molsa d'eternitat sobre els seus muscles
resplendint així, com un llum.
Als meus peus, un remor de multitud
s'anirà obrint en canal, com un carrer.
No m'importa que diguen:
que escapa com a ràfega,
que no ve fora de la seua sang, res,
que ja no escolta fora de les seues veus,
que no desperta sinó entre els seus braços,
que camina somrient;
que va segant l'aire,
la boca contra el vent,
li pertany tot com un llibre,
com el rellotge, la pipa o el clauer.
Com qualsevol objecte imprescindible
que és un mateix a força de ser el nostre.
Vull que tots sàpien que t'estime:
deixa la teua mà, amor, sobre la meua mà.
Sobre el meu cor, deixa el teu segell.

COMPARTIX-HO

En aquesta sessió de trobada amb el teu grup de compromís, realitzareu una dinàmica.

Una dinàmica d'acord amb el que has viscut de manera individual. Si recordes, Déu t'ha modelat, et va agafar entre les seues mans i et va modelar tal com eres.

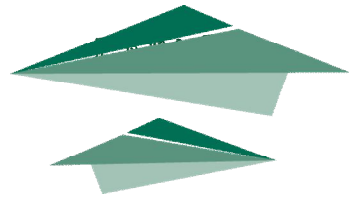
Per a això, el vostre acompanyant de compromís, vos entregarà a cada un de vosaltres un tros de fang i voldrà que modeleu, el què? A vosaltres, modela't tal com eres, una de les qualitats que Déu t'ha donat, un talent per als altres.

I una vegada, quan l'hàgeu modelat heu d'explicar-ho als altres membres del grup. És una manera que allò què has viscut, experimentat i sentit al llarg del tema pugues mostrar-ho a tots.

Una vegada finalitzat, tots junts llegirem l'oració següent:

*Pare Amat. Estem ací per a fer la teua voluntat.
Volem ser com el fang en les mans del terrisser.
Ser els teus serfs.*

*Els teus obrers per a eixes collites tan grans que cal arreplegar.
Ajuda'ns a fer la teua perfecta voluntat i
portar l'Evangelí a tots els sords del món.
Ompli'ns del teu Esperit Sant i dóna'ns poder
per a complir amb aquesta missió.
T'estimen i glorifiquem.
Estic ací Senyor! Envia'm a mi!
Glòria al teu Sant Nom Senyor. Amén.*

2. FEU ALLÒ QUE ELL VOS DIGA

VIU-HO

És innegable que una de les persones que més influïx en les nostres vides és la nostra mare. Mantenim al llarg de les nostres vides una relació molt especial amb elles. Ja podran tenir tots els defectes del món però que “no ens la toquen”. Ma mare, és ma mare i és sagrada per a cada un de nosaltres. Podrem estar d’acord o no amb els seus criteris, consells, amonestacions,... però les seues paraules sempre parlen al nostre cor i exercixen una gran influència sobre nosaltres. Les nostres mares tenen autoritat sobre nosaltres perquè el seu amor maternal crea un vincle indestructible de confiança, compromís i unitat que ens garantix que sempre buscaran el millor per a nosaltres inclús en perjudici propi.

Així és per a nosaltres Maria, la Mare de Déu, la mare de Jesús. És mare nostra perquè així ho va voler Jesús. En la creu se la va deixar com a regal a Juan i, amb ell als apòstols i, en conseqüència, a tota l’Església. És a dir, Maria és la nostra mare del cel, la teua i la meua, i continua exercint la seua maternitat amb cada un de nosaltres. I la continua exercint perquè la seua vida en el Cel és una continuació de la seua vida terrena.

Una vida entregada a la missió que va tenir el seu origen en una crida clara a ser mare del Messies. El seu “sí” primer es va convertir en un “sí que sostingut” al llarg de la seua vida terrena. Va viure per i per al seu fill tant, que des del primer instant, va reconèixer l’autoritat que tenia el fruit de les seues entranyes i va reconèixer també que tota la seua vida estava al seu servici: Ell era l’important, no ella. Per això, quan en aquella boda a Canà de Galilea acudixen a ella per a exposar-li un problema ella no dubtarà a dir “feu allò que Ell vos diga”, és a dir, ací qui envia és Ell, qui té el poder és Ell, qui ha vingut a salvar, a curar, a reconstruir, a canviar les coses, a establir un orde nou és Ell i només Ell.

Eixa va ser la missió de Marí a, inclús hui, seguix complint-la des del Cel. Continua assenyalant el seu fill Jesucrist com el camí i el fi de totes les missions. Seguix mirant-nos amb ulls maternals a cada un dels que reconeixem la seua maternitat espiritual i, amb l'autoritat que li conferix el seu amor de mare, continua dient-nos "feu allò que Ell vos diga" perquè eixe és el camí que cal prendre per a poder descobrir la nostra missió en el món, el camí per a arribar a la plenitud de la vida.

María és, perquè, per a nosaltres, NO UN ANNEX, alguna cosa accessoria o opcional, sinó que és NEXE d'unió entre Jesucrist i nosaltres. Al fill arribem per la mare, a la missió som llançats per la mà maternal, tendra, amorosa, sincera i compromesa de María.

Si tens dubtes sobre la teua missió en el món, MIRA LA MARE DE JESÚS, mira ta mare del Cel. Parla-li i posa't davall del seu ampar. Ella davall el seu mant t'acollirà, t'comprenderà, t'il·luminarà i guiarà en el camí com a estrela en la nit i també t'ajudarà perquè dones el gran pas existencial que canviarà la teua vida i la dels altres: FER ALLÒ QUE ELL VOS DIGA.

Ànim!! ¡Ta mare t'espera!! Sent-la prop de tu i, amb ella, llança't a la missió...

SENT-HO

Si arribes a aquest punt, en el que et vaig a parlar de la missió de Marí, tal vegada hages llegit el capítol que li vam dedicar en els llibres de **Cridat i Acompanyat**.

Insistisc en això, perquè m'agradaria que valorares aquest últim tret de Marí, el de la missió. Igual que tu estàs disposat a fer, Marí es va posar a "caminar" després de l'experiència gojosa de la Resurrecció i va participar activament de la missió dels Apòstols.

Sant Lluç, després d'haver anomenat u per un els noms dels Apòstols, ens dóna la següent informació sobre la vida de la primera comunitat cristiana:

«Tots ells perseveraven en l'oració, amb un mateix esperit en companyia d'algunes dones, de Marí, la mare de Jesús, i dels seus germans» (Hch 1,14).>>

En aquesta escena sobreix la persona de Marí, l'única a qui se la menciona amb el seu propi nom, a més del dels Apòstols. Ella representa un rostre de l'Església diferent que servix per a donar testimoni de la contribució femenina en la vida de l'Església, ja des dels primers temps situant algunes dones en el cenacle.

La presència de Marí en els primers moments de vida de l'Església contrasta d'alguna manera amb la participació prou discreta que va tenir abans, durant la vida pública de Jesús. Quan el seu fill comença la seua missió, Marí roman a Natzaret, encara que eixa separació no

exclou alguns episodis significatius, com el de les bodes de Canà, i, sobretot, no li impedeix participar en el sacrifici de la Passió.¹

Al contrari, en la primera comunitat el paper de Maria cobra molta importància. Després de l'Ascensió, i en espera de Pentecosta, la Mare de Déu està present personalment en els primers passos de l'obra començada per Jesús.

En eixa mateixa circumstància, Sant Lluç defineix de manera conscient a Maria com «la mare de Jesús» (Hch 1,14), com volent suggerir que alguna cosa de la presència del seu fill ascendit ara al cel forma part de la presència de la mare. Ella recorda als deixebles qui és Jesús i és, amb la seua presència enmig de la primera comunitat cristiana com representa el signe de la fidelitat que l'Església li ha de guardar el Senyor.

L'apel·latiu de Mare, en aquest context, anticipa la proximitat amb què Maria seguirà la vida de l'Església. De fet, és molt el que ella pot aportar perquè donarà testimoni de totes les meravelles que Déu ha sigut capaç de fer i el tracte misericordiós que sempre li ha dedicat.

A més la seua participació activa en la formació de les primeres comunitats afavorix la unitat dels Apòstols, als que Lluç presenta amb un mateix esperit superant les disputes que a vegades havien sorgit entre ells.

Finalment, Maria exercix la seua maternitat respecte a la comunitat dels primers creients no sols orant a fi d'obtenir per a l'Església l'acció de l'Esperit Sant, necessària per a la seua formació i el seu futur, sinó també educand als deixebles en la unió amb Déu.

---

¹*Presència de Maria en l'origen de l'Església*

Catequesi de Joan Pau II (6-IX-95)

María, Mare.

Tornem novament sobre la definició de María com a Mare.

El concili Vaticà II, després d'haver proclamat a María com «model» de l'Església, afirma: L'Església catòlica l'honra com a mare amb sentiments de pietat filial » (*Lumen gentium*, 53) Certament, el text conciliar no atribueix explícitament a la Mare de Déu el títol de «Mare de l'Església» però expressa demanera, indiscutible el seu contingut.

L'ús d'aquest apel·latiu en el passat ha sigut bastant extrany, però recentment s'ha fet més comú en les ensenyances de l'Església i en la veneració que els creients li han professat. Els cristians, i d'una manera particular els valencians, hem invocat María abans que res amb els títols de «Mare de Déu», «Mare dels fidels» o «Mare nostra», per a subratllar la seua relació personal amb tots els seus fills.

Posteriorment, gràcies a la major atenció dedicada a les relacions de María amb l'Església, s'ha començat a invocar més sovint la Mare de Déu com «Mare de l'Església». Aquesta expressió, que podem trobar abans del Concili Vaticà II, té el seu origen en el mode amb què la il·lustren ja alguns textos del Nou Testament.

Aquest apel·latiu expressa molt bé la missió de María en la història de la salvació. Podem dir que tots els altres títols atribuïts a la Mare de Déu es fonamenten en la seua vocació de mare de Jesús.²

Aquesta missió materna i universal de María es demostra d'una manera particular en la seua relació amb l'Església. *“Ella guia la fe de l'Església cap a una acollida cada vegada més profunda de la paraula*

---

² **María, Mare de l'Església.** Catequesi de Joan Pau II (17 de novembre de 1997)

*de Déu, sostenint la seua esperança, animant la seua caritat i la seua comunió fraterna, i encoratjant el seu dinamisme apostòlic*³

Feu allò que Ell vos diga

Feu allò que Ell vos diga significa: escolta Jesús, el meu Fill; actua segons la seua paraula i confia en Ell. Aprén a dir «Sí» al Senyor en cada circumstància de la vostra vida. Aquest missatge de Maríá resulta molt reconfortant ja que tots tenim necessitat d'ell.

En aquestes paraules, Maríá expressa sobretot el secret més profund de la seua vida. En elles, simplement, està tota Ella. Recorda, com parlarem en el llibre de *Cridat*, que la seua vida, de fet, ha sigut un «Sí», un "fiat" sincer al Senyor. Un «Sí» ple de felicitat i de confiança. Maríá ha viscut tota la seua existència, completament a disposició de Déu, d'acord amb la seua voluntat, inclús en els moments més difícils, que aplegaren el seu punt culminant amb la mort del seu fill, al peu de la Cruz. Mai va retirar el seu «Sí», perquè havia entregat tota la seua vida a Déu des que afirmara *«que es compleixin en mi les teves paraules»* (Lc, 1,38).

Quina actitud tan estranya ens ha de paréixer en estos moments de la història. És habitual que pensem que només algú com Maríá és capaç de viure una vida tan despresa i projectada cap als altres. No obstant això, habitualment arribem a aquest plantejament per a justificar la nostra escassa voluntat "d'abandonar-nos" un poc a nosaltres mateixos i entregar-nos un poc més als altres.

No oblidés, que per a respondre a la pregunta que Déu no deixa de plantejar-te, és necessari un procés d'acompanyament personal. No t'angoixes si en aquests moments creus que et continua resultant

---

³ **La maternitat divina de Maríá.** *Catequesi* de Benet XVI (2 de gener de 2008)

molt difícil comprometre't amb un projecte de vida que es transforme en servici.

Igual que tu, els apòstols tot i haver sigut cridats des del principi per Jesús també ells van necessitar conviure amb ell i reflexionar sobre les seues ensenyances. Fruit d'aquest acompanyament van entendre quasi de sobte tot el que el Senyor esperava d'ells en un moment clau de les seues vides.

Estic segur que tu també vols establir la teua vida sobre fonaments sòlids, capaços de resistir les adversitats que no poden faltar: vols fundar-la sobre la roca dedicant-la als altres. Llavors, enfront de tu apareix el testimoni de María, la jove de Natzaret que t'ajuda a conèixer el seu Fill dient: «Fes allò Ell et diga»; és a dir, escolta el que Jesús ha de dir-te, obeïx-lo, confia en Ell. Aquest és l'únic programa de vida per a realitzar-te autènticament i ser feliç. Aquesta és l'única font que li dóna un sentit profund a la teua vida.⁴

Com Tomás...

També dubte i demane proves.

També crec en el que veig.

Vull gestos. Tinc por.

Sol·licite garanties.

Pose molt de cap i poc cor.

Pregunte, encara que el cor em diu: "Ell viu"

No em llance al camí sense saber a on va.

Lleva'm la por i el càlcul.

Lleva'm el sotsobre i la lògica.

Lleva'm el gest i l'exigència.

Dóna'm el teu esperit, i que al descobrir-te,

---

⁴ Missatge del Papa Joan Pau II per a la III Jornada Mundial de la Joventut: «Feu allò que Ell vos diga».

*en el rostre i el germà,
murmure, ja convertit:
“Senyor meu i Déu meu”.*

José Mª Rodríguez Olaizola, sj

COMPROMET-TE

Com hauràs entés, el perfil de María que en aquest llibre d'Enviat he volgut ressaltar és el de la seua maternitat i la seua sempre disponibilitat als plans de Déu.

Nosaltres podem i hem de fixar-nos en el seu testimoni i assumir-lo com un model. Tant és així, que et propose el següent compromís.

Segurament, en el teu entorn, un company d'estudis o treball, un amic o un familiar poden estar vivint un moment difícil. Per desgràcia, hi ha moltes raons que angonen a les persones i molt poca gent que pare atenció als problemes dels altres.

T'anime que actues amb un poc de la maternitat de María, triant a una d'eixes persones que tu coneixes que poden necessitar el teu afecte.

Preteuc que t'entregues especialment a eixa persona, demostrant-li quant t'interessa i actuant com una mare que acull, acompanya, consola i finalment encoratja proposant-li una alternativa als seus problemes.

És cert que no es tracta d'una tasca senzilla, però no dubtes que només d'intentar-ho aquestaràs ajudant a eixa persona.

I perquè pugues ajudar-la, no sols des de la presència, dedica uns minuts al dia d'oració per a demanar-li a la Mare de Déu per eixa persona.

Tal vegada algú puga aquestar fent el mateix amb tu.

Finalment, et recomane que sigues pacient perquè aquest compromís no té un moment precís en què acaba.

Aprofita per a posar en pràctica quant has après de la lectura de l'anterior llibre d'*Acompanyat*.

CELEBRA-HO

Segurament que de xiquet quan s'acostava el mes de maig els teus mestres t'animaven a regalar a la teua mare algun detall amb motiu del seu dia.

Amb la distància dels anys és probable que et ruboritzes al recordar l'escàs valor material que aquell dibuix o manualitat tenia, però encara així et senties tremendament orgullós de fer feliç a ta mare.

És per això, i com a conclusió d'aquets llibres en què m'he detingut per a parlar en diverses ocasions de María, et suggerisc que aquesta celebració siga un acte d'agraïment a ta mare.

Ja has pogut comprovar que la maternitat de la Mare de Déu no es va esgotar amb Jesús, sinó que d'una manera o un altre, es va aquestndre als Apòstols en Pentecostés i des d'eixe moment a tota l'Església universal.

Quantes vegades ens hem dirigit a María com si fóra la nostra pròpia mare que ens protegeix, que està pendent de nosaltres, que ens consola, que ens transmet el perdó de Déu...!

Basta fer una ullada a la quantitat d'advocacions que li hem dirigit: Mare de Déu del consol, del socors, de l'esperança, de la pietat, de la pau, de les angoixes, dels desemparats,... potser en la teua parròquia trobes alguna d'elles.

Doncs bé, busca eixe racó que en el primer dels llibres et vaig aconsellar que feres teu per als moments d'oració i li preguntes a María per ta mare, per tot allò que t'ha entregat.

Quan acabes, busca la manera de fer-li eixe nou "regal" per a demostrar-li el teu afecte i el teu agraïment. Ja no valen els dibuixos a mig pintar, és necessària una mostra més madura i més compromesa de la teua relació de fill o filla.

Perquè t'ajude a reflexionar...

MARE ÉS...

Mare és una falda i uns genolls en què recolzem el cap mentre ens conta les seues històries, per a entretenir la nostra infància.

Mare són les primeres oracions de xiquet que parlaven del Pare, de Jesús i de Maria i que eixien d'un rostre que s'acostava al nostre per a segellar l'oració amb un bes, abans de que entreguem el nostre cor de xiquets al descans del son.

Mare són uns ulls atents pels que s'escapa un cor esperançat i a vegades preocupat, o alegre, o espantat, o il·lusionat.
Tant de poder tenim nosaltres per a alterar el seu cor i el seu ànim!

Mare és un cor sempre disposat a servir, encara que no li donem les gràcies, ni tan sols un bes, i a vegades fins una mala contaquestació. Són uns llavis capaços de curar les nostres grans ferides amb el seu bes i tancar l'aixeta de les nostres llàgrimes mentre ens diu: «no és res».

Mare és un cor que comprén, encara que no li expliquem molt, però també sap reprendre, encara que es trenque un poc per dins i a ella mateixa li dolga renyir-me, però ho fa perquè sap que ha de fer-ho.

Ser mare és trobar la paraula apropiada en el moment just...
Encara que no siga en eixe moment quan li donem la raó.
I tenir unes llàgrimes que es vessen cap a dins i s'engulen el patiment quan ens veuen patir i fracassar, per a deixar aguaitar un somriure i una mirada lluminosa com dient: Ja es passarà, ja s'arreglarà tot.

Mare d'esquena ampla per a aguantar la malaltia, i acompanyar la nostra -tantes nits sense dormir, o dormint amb un ull obert-, reina de la paciència i del sacrifici perquè no ens falta de res... encara que a ella li falte de tot.

Per això comprenc que Déu no voldria prescindir de tenir una. I puc imaginar, tan sols un poc, allò que sentia Jesús quan deia «Mare» a Maria.

I descobrisc un sorprenent gest d'amor quan, des de la creu, ens va dir a tots els seus deixebles: «Ací tens ta mare». Perquè sí. Ací la tinc amb mi, compartida amb ell. Déu va crear a les mares, i el Fill ens va entregar la seua.

Enrique Martínez, cmf

PARLA-LI

María ⁵

Entre els personatges pròxims a Jesús, pocs són com María. D'ella no es diu molt en els evangelis, però el que es diu és sorprenent. **Mare, testimoni, seguidora... Una dona fidel a Déu, i capaç de veure més enllà de la quotidianitat i tota allò establert. Una creient capaç d'arriscar-ho tot.**

Una dona valenta. Molt més que una "icona", molt més que una idea, molt més que un nom... de tu diem que eres mare.

Una dona de mirada distinta.

Va dir María: « Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules. I l'àngel es va retirar. (Lc 1,38)

On tots hagueren vist una bogeria, María va veure un horitzó. On molts hagueren vist una transgressió, ella va intuir la promesa de Déu.

On tants s'hagueren estremit davant de la perspectiva i hagueren exigit més proves, més seguretats o més garanties, ella va exclamar:

---

⁵ www.pastoralsj.org

“Faça’s”. On la llei era la referència i la condemna, ella va ser capaç de cantar la grandesa del Déu que està amb els més menuts i dóna la volta a tots els ordes aquestabllits. On **tot era convencional, Maria, amb una acollida feta al temps d’ignorància i valentia, de confiança i entrega, va ser capaç de col·laborar amb Déu d’una manera radical.**

- ▶ **Demana a Déu, a imatge de Maria, ser capaç de dir en la nostra vida: “Faça’s”.
I quin és per a mi l’anunci de l’àngel?**

ANUNCIACIÓ

I com diria jo
tot el que un àngel desbarata?
Va ser com tenir segures
les parets de la casa
i en un vendaval sense soroll
veure que el sostre s’alça
i entra Déu fins a l’alcova, dient:

“Plena de gràcia,
no m’alces parets
ni poses mur a ta casa
que per entrar en la teua història
em bote jo les muralles.
Si Mare de Déu, seràs mare
Si esposa, la meua enamorada.
Si lliure, per lliure vull
que digues: “Heus ací l’esclava”.

“Heus ací l’esclava”, li vaig dir

i es
quedar la meua paraula senzilla
senzillament agenollada

va

José Luis Blanco Venga, sj

Mare de Déu, Mare nostra

Jesús, veient sa mare i junt amb ella al deixeble a qui amava, diu a sa mare: «Dona, ací tens el teu fill.» Després diu al deixeble: «Ací tens ta mare.» (Jn 19, 26-27)

Potser açò, més que cap altra cosa, ens parla d'encarnació, de la manera de Déu de fer les coses. Un Déu amb una mare, com tu, com jo. **No et deixa un poc sorprés eixa imatge? L'etern, el totpoderós, el Déu que tot ho sap, fill d'una dona, com tu, com jo...**

I si Jesús reflectix per a nosaltres el mode de ser persones a què estem cridats, Marí, en la seua maternitat absoluta, ens acosta també molt densament a eixa humanitat. Perquè **ella és, com tu, com jo, una dona de carn i ossos. Una dona que, abraçant amb passió i amb un amor radical la bona nova "de l'Emmanuel" es va convertir en portadora d'un amor capaç d'eixir de si mateix.** En l'entrega radical de Jesús, i l'acceptació de Marí, al peu de la creu, es forja un llaç d'amor, una forma de donar tot el que un té, que és en el nostre món exponent de la lògica diferent de l'evangeli.

- ▶ **Demanem a Déu que ens ensenye a viure arrelats en eixe amor capaç de donar el que més vol.**

D'alguna manera jo, i tu, estm cridats a viure, com Marí, des d'eixa maternitat (la que necessitem d'altres i la que podem donar).

DIR EL TEU NOM, MARÍA

Dir el teu nom, María,
és a dir que la Pobresa
compra els ulls de Déu.
Dir el teu nom, María,
és a dir que la Promesa
sap a llet de dona.
Dir el teu nom, María,
és a dir que la nostra carn
vist el silenci del Verb.
Dir el teu nom, María,
és a dir que el Regne ve
caminant amb la Història.
Dir el teu nom, María,
és a dir junt amb la Creu
i en les flames de l'Esperit.
Dir el teu nom, María,
és a dir que tot nom
pot estar ple de Gràcia.
Dir el teu nom, María,
és a dir que tota sort
pot ser també la seua Pasqua.
Dir el teu nom, María,
és dir-te tota Seua,
Causa de La nostra Alegria.

Pedro María Casaldàliga

COMPARTIX-HO

En aquesta ocasió et suggerisc, que junt amb el teu grup de compromís visualitzeu el reportatge que trobaràs en el CD titulat *L'Església més jove*.

Es tracta d'un documental, elaborat amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut de Madrid, en el que es presenten diversos testimonis de jóvens que duen a terme la seua particular missió en el món.

A més, també et facilitem una sèrie de fitxes para cada un dels testimonis que vos ajudaran a aprofundir més en el debat posterior a la projecció.

Podeu orientar el diàleg com millor considereu. Tal vegada vullgueu comentar quina és la presència dels jóvens cristians en la vida pública o bé centrar-vos en un testimoni concret que vos cride més l'atenció.

Fernando, va treballar com a voluntari en l'àrea de comunicació del centre logístic de la JMJ de Madrid.

“Pareix que els cristians visquem a contra corrent, encara que certament els cristians sempre s’han trobat a contracorrent en qualsevol època de la història.”

“La JMJ és una trobada per a creients i no creients. Construir una civilització basada en l’amor no depén de credos”

Carlos, pertany a la comunitat de Sant Egidí.

Col·labora com a voluntari en un menjador social.

“L’evangeli i els pobres t’ajuden a eixir de tu mateix per a viure amb els altres” “Els portem el sopar, però sobretot el que li portem és l’afecte i l’amistat.” “Hem trobat un tresor i no volem guardar-nos-ho per al altres”

Conta un testimoni d’un xiquet malalt de sida que va suposar un moment de “sacsada” que li va fer entendre per què es preocupava de tantes coses en la seua vida que no tenien importància.

“Al final un rep més del que dóna aprenent a viure amb alegria.”

Pablo, és el responsable nacional dels adolescents de la Renovació Carismàtica.

“L’adolescent no té una mirada desvirtuada. Percep que hi ha una veritat i està disposat a escoltar-la si se li oferix.”

“La religió catòlica no és una religió de moral és una religió de de Crist. La relació amb ell comença amb un orde, primer hi ha una relació personal d’amor que és la que et porta a canviar la vida.

Alberto, sacerdot integrant del grup pop-rock de música cristiana més important *La Veu en el desert*.

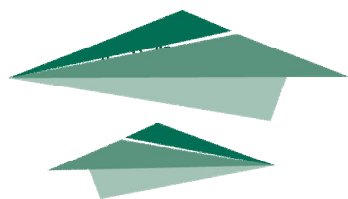

“Un

sacerdot ha d’entregar-se amb total entrega amb els seus fidels. El fet de que siga un sacerdot jove no implica automàticament que la parròquia vaja a anar per a amunt o hi haja més fidels.”

“Hi ha amics que han entés el meu testimoni i això els ha ajudat així mateix i altres que no.”

“A vegades fem al el màrqueting perquè tenim el millor producte, però no sabem com vendre'l.”

3. SERÁS EL MEU TESTIMONI

VIU-HO

Davant de les indicacions de Maria “feu allò que Ell vos diga”, sorgix la qüestió següent: I què ens demana Ell? Perquè, com ja pots imaginar, la resposta és clara: **SÉ EL MEU TESTIMONI.**

I això què és? Testimoni és aquell que declara que un fet ha ocorregut perquè ell ho ha presenciat i dóna fe d'això amb la seua declaració o testimoni.

Llavors de què hem de donar els cristians testimoni? Perquè de tot allò que s'ha viscut amb Crist per mitjà de la fe. Les nostres experiències personals, d'allò que Crist ens ha parlat al cor, de l'esperança que vivim... En definitiva, es tracta de compartir amb els altres allò que portem dins, d'eixa alegria que brolla des del fons del nostre ser i que té el seu origen en l'experiència personal amb Déu.

No es tracta de contar històries, ni contes, ni de repetir com un lloro tot allò que hem escoltat de Déu. Per a contar contes ja estan altres... Al contrari, es tracta de transmetre allò que s'ha viscut, la **REALITAT** de la presència de Crist que transforma, cura, encoratja, dóna vida, consola, il·lumina, dóna pau i esperança i que fa que l'amor cresca fins cotes inimaginables en el nostre cor. Això, insistisc, és una **REALITAT VISCUDA**, experimentada i això, amic meu, és el que hem de transmetre, d'això és del que som testimonis.

Al llarg d'aquests 3 llibres (*CRIDAT*, *ACOMPANYAT* i *ENVIAT*), hem volgut provocar en tu experiències de Déu. A més, en la teua parròquia, en el teu Centre, per mitjà d'oracions, eucaristies, trobades, convivències, no sols has escoltat un missatge, has tingut una vivència i segur que més d'una vegada el Senyor t'ha tocat el cor, t'has emocionat, t'has sentit feliç. No sols has escoltat unes paraules boniques sinó que les has sentides dins de tu i t'han fet viure't de

forma diferent i t'han fet observar la realitat que et rodeja amb un nou sentit més ple.

I, dona't compte, tot això ho has viscut dins de l'Església. Eixa Església que t'ha vist nèixer pel baptisme, que et regala a Crist en l'Eucaristia i compartix amb tu la seua Paraula i la seua Vida. Per tot això, l'Església no és quelcom alié a tu perquè TU ERES ESGLÉSIA i allò que siga dolent o bo que hi ha en ella és el que TU poses en ella però també participes de la seua missió: instaurar una NOVA HUMANITAT per mitjà de l'Evangelí de Crist.

Perquè això que Déu t'ha fet sentir dins de l'Església perquè cregues en la seua presència amorosa, perquè confies en Ell i cregues i visques la seua Paraula, no és només per a tu. Déu regala els seus dons a persones concretes perquè els disfruten però també perquè es compartisquen perquè els dons de Déu són així: SI NO ES COMPARTIXEN ES PODRIXEN. Només compartint-los fem que eixos dons cresquen i es multipliquen en el nostre cor.

Abans de respondre a la pregunta SERÀS EL MEU TESTIMONI?, recorda que molts altres abans que tu se l'han fet també. En estos pregunta i van respondre afirmativament. De fet, no estaries llegint aquest llibre si algú no s'haguera fet aquesta pregunta i haguera passat a l'acció.

En estos moments t'estem passant el testimoni en aquesta carrera que ens conduïx fins a Crist i la seua Vida. Acceptes el repte? O hem de continuar buscant a altres que s'atrevisquen i siguen valents i decidits?

No respongues encara. Crec que aquest tema t'ajudarà a prendre una decisió...

SENT-HO

SERÀS EL MEU TESTIMONI?

El camí de la majoria dels jóvens cristians, com tu, és un camí d'anades i vingudes; de trobades i desacords amb el Senyor; de xicotetes o grans lluites internes que es produïxen quan has de decidir què o a qui has de seguir.

Va haver-hi altres abans què tu que van creure que el seu camí havia acabat. No obstant això, en aquest punt va començar un nou camí per a ells, un pelegrinatge interior que va canviar tota la seua vida.

Van tenir un sentiment molt paregut al teu ja que percebien que el món estava desordenat i per això estaven inquiets. Estaven convençuts que Déu existia, i que era un Déu just i bondadós. Se ho havien sentit dir a altres persones amb què confiaven; en el teu cas tal vegada es tracte dels teus pares, els teus professors, d'algun educador o catequista, d'algun sacerdot o religiós/a. En lloc més profund del seu ser buscaven el dret, la justícia que havia de vindre de Déu, i volien servir esta persona que l'encarnava per a així servir també ells a la renovació del món. Podem considerar que aquest tipus persones *"van tenir fam i set de justícia"* (Mt 5, 6). Una fam i set que els va portar a emprendre un camí a pesar que altres es van quedar a casa i els consideraven utòpics i somiadors.

Des d'aquest moment ja no es van preguntar: Per a què em servix saber açò? Es van preguntar: Com puc contribuir que Déu estiga present en el món?

Els personatges que t'acabe de descriure no són altres que els misteriosos Mags que van vindre d'Orient i que són només els primers d'una llarga llista d'hòmens i dones que en la seua vida han buscat constantment amb els ulls al Déu que està prop de nosaltres, una estrela en forma de camí.

Es tracta de la multitud dels sants –uns pocs coneguts i altres moltíssims desconeguts– que servixen d'exemple per a demostrar-nos com s'aconsegueix ser cristià; com s'aconsegueix portar una vida del mode just, com es viu a la manera de Déu.

Van ser persones, com tu, però que no van buscar obstinadament la seua pròpia felicitat, sinó que van voler simplement entregar-se.

D'alguna d'elles et parlaré més detalladament en el capítol següent.

Sabem que les últimes paraules que Jesús va pronunciar abans de la seua Ascensió al cel van ser: «*sereu els meus testimonis... fins als confins del món*» (Hch 1, 8). I encara que no coneixem que van sentir els Apòstols al sentir-les podem imaginar-ho.

Posem la nostra atenció sobre el «com» arribar a ser un testimoni.

Hi ha moments en què podem sentir la temptació de buscar una certa satisfacció fora de Déu. Jesús mateix va preguntar als Dotze: «*També vosaltres voleu anar-vos?*» (Jn 6, 67). Aquest allunyament pot oferir tal vegada la il·lusió de la llibertat. Però, a on et porta? A qui acudiràs? En el teu cor, en efecte, saps que només el Senyor té «**paraules de vida eterna**» (Jn 6, 67-69); paraules plenes d'una força especial que no és comparable a cap altra que pugues escoltar al teu voltant.

En la seua ascensió el Senyor, no t'abandona, com tampoc ho va fer amb els seus deixebles, et regala la força del seu Esperit que es convertix per a tota la vida en el teu company de camí.

Eixe mateix Esperit actua en tu i si et deixes, imprimix la direcció i definix el teu testimoni en la vida. En ell residix l'origen de la teua crida a una participació activa i gojosa en la vida de l'Església, en la teua parròquia i en el moviment eclesial del que formes part, és a dir, és una crida a inserir-te i comprometre't amb el món que et rodeja.

De fet hi ha un moment en la joventut en què cada un es pregunta: quin sentit té la meua vida, quina finalitat, quin rumb he de donar-li?

Arribats a aquest punt, benvolgut amic, permet-me que et faça unes quantes preguntes. Què deixaràs a la pròxima generació? Estàs construint la teua vida sobre una base sòlida? Estàs construint quelcom que durarà? Estàs vivint la teua vida de manera que vas a deixar espai a l'Esperit en un món que vol oblidar Déu, rebutjar-lo inclús en nom d'un fals concepte de llibertat? Com estàs usant els dons que se t'han donat, de la «força» de l'Esperit Sant de què t'he parlat? Quina herència deixaràs els jóvens que et succeiran? Què vos distingirà?

No tingues por de dir el teu «sí» a Jesús, de trobar la teua alegria a fer la seua voluntat, entregant-te completament i fent ús dels teus talents al servici dels altres.

Encara que no ho cregues també l'Església, per a poder ser sempre jove en l'Esperit, té necessitat del teu idealisme i la teua generositat. Et necessita, i tu la necessites a ella per a poder desenvolupar-te en plenitud.

També tu, si creus, si saps viure i donar cada dia testimoni de la teua fe, seràs un instrument que ajudarà a altres jóvens com tu a trobar el sentit i l'alegria de la vida, que naix de l'encontre amb Crist.

Amic, que cap adversitat et paralizte. No tingues por al món, ni al futur, ni a la teua pròpia debilitat. El Senyor t'ha atorgat viure en aquest moment de la història, perquè gràcies a la teua fe continue ressonant el seu Nom en tota la terra.

Estimat jove, el Senyor t'està demanant ser profeta d'aquesta nova era, missatger del seu amor, capaç d'atraure a altres cap a Déu i de construir un futur d'esperança per a tota la societat. Val la pena acollir en l'interior la crida de Crist i seguir amb valentia i generositat el camí que ell et propose.

De fet, com hauràs percebut, el món té necessitat d'aquest canvi. En la nostra societat, junt amb la prosperitat material, s'està expandint

un cert desert espiritual: un buit interior, una por que resulta difícil de definir, un sentit ocult de desesperació. També a tu t'incumbix eixa extraordinària tasca de ser deixeble i missioner de Crist on hi ha multitud de jóvens que aspiren a coses més grans i, percebent en els seus cors la possibilitat de valors més autèntics, evitant que es deixin seduir per les falses promeses d'un estil de vida sense Déu. Ningú pot reemplaçar-te en el teu ambient d'estudi, de treball i d'oci, sinó no són altres jóvens com tu. Com bé saps són molts els que no coneixen Crist, o no el coneixen prou. Per tant, no pots romandre callat i indiferent. Has de tenir el valor de parlar de Crist, de donar testimoni de la teua fe a través del teu estil de vida inspirat en l'Evangelí; recorda les paraules de Sant Pau: «*Ai de mi si no anunciés l'Evangelí!*» (1 Cor 9, 16). Certament, la collita és molta i es necessiten obrers en abundància. El Senyor confia en tu i compta amb la teua col·laboració.

Ara que has comprés que tens una clara missió en la vida permet-me també que et recorde que seguir Jesús en la fe és caminar amb Ell en la unió amb l'Església. No es pot seguir Jesús en solitari. Qui cedia a la temptació d'anar «pel seu compte» o de viure la fe segons la mentalitat individualista, que predomina en la societat, corre el risc de no trobar mai Jesucrist, o d'acabar seguint una imatge falsa d'Ell.

Potser t'estranya saber que l'Església té tantes coses que dir als jóvens i els jóvens tenen tantes coses que dir a l'Església. Aquest recíproc diàleg, –que s'ha de dur a terme amb gran cordialitat, claredat i valentia–, és font de riquesa i de joventut per a l'Església...».⁶

L'Església és una comunió orgànica, en la que *cada un té el seu propi lloc i la seua pròpia tasca*. També la tens tu. I és un lloc molt

---

⁶Cfr. Exhortació Apostòlica *Christifideles laici* (n.46).

important. L'Església necessita especialment del teu dinamisme, de la teua autenticitat, del teu apassionat desig de créixer, de la frescor de la teua fe. Posa al servici de l'Església els teus jóvens talents sense reserves i ocupa el teu lloc en l'Església, que no és només el de ser destinataris de la sol·licitud pastoral, sinó el de ser protagonistes actius de la seua missió. L'Església és teua, és més, els jóvens mateixos sou l'Església!

Has d'entendre i creure que Déu et crida, Déu t'envia. Des de l'eternitat Déu ha pensat en tu i t'ha estimat com una persona única i irrepetible. Ell et repetix «Vine i seguix-me». És una decisió que has de prendre sense por. Déu t'ajudarà, et donarà la seua llum i la seua força, perquè sàpies respondre amb generositat a la seua crida. Respon-li a la crida de Jesucrist i seguix-lo!

Per la seua banda, l'Església té molt que oferir-te. Molts jóvens com tu ja no s'acontenten de pertànyer a l'Església d'una manera merament formal. Busqueu un poc més.

Un lloc privilegiat de descobriment de l'Església i del compromís eclesial són les associacions, els moviments i les distintes comunitats eclesials juvenils que suposen una gran riquesa per a l'Església.

Des d'aquesta realitat el cristià està cridat a servir els germans i a la societat, a promoure i sostenir la dignitat de cada ser humà, a respectar, defendre i afavorir els drets de la persona, a ser constructor d'una pau duradora i autèntica, basada en la Fraternitat, la Llibertat, la Justícia i la Veritat.

A pesar de les sorprenents possibilitats oferides a la humanitat per la tecnologia moderna, existix encara tanta pobresa i misèria en la societat. En moltes parts del món les persones viuen amenaçades per la violència, el terrorisme i inclús la guerra.

Així serem ardents missatgers de la nova evangelització i generosos constructors de la civilització de l'amor.

Per a l'Església és urgent la necessitat de comptar amb enviats de Crist, missatgers cristians. Tu, benvolgut jove, eres un d'aquests enviats i missatgers per al futur.

No pots faltar a aquesta crida urgent i si encara et preguntes què significa donar testimoni de Crist?, et responc que significa senzillament viure segons l'Evangelí:

<<Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor, amb tota la teua ànima i amb tota la teua ment... >>

D'aquesta amistat amb Jesús naix també l'impuls que porta a donar testimoni de la fe en els més diversos ambients, inclús allí on hi ha rebuig o indiferència. No es pot trobar Crist i no donar-lo a conèixer als altres. Per tant, no et guardes Crist per a tu mateix. Comunica als altres l'alegria de la teua fe. El món necessita el teu testimoni.

Finalment, et promet que en aquesta missió reservada per a tu el Senyor transformarà el teu cansament acumulat, les preocupacions i l'aclaparament de molts moments en fruits de virtuts cristianes: paciència, mansuetud, alegria en el donar-se als altres, disponibilitat per a complir la voluntat de Déu. Amar és servir i el servici acreix l'amor.

I ara, vols ser el seu testimoni?

Nota: el text que acabes de llegir consisteix en una adaptació lliure de diversos fragments que tant el Papa Benet XVI com el Beat Joan Pau II van dirigir als joves amb motiu de les jornades mundials de la joventut.

Són, per tant, al costat de les referències a l'exhortació apostòlica *Christifideles Laici*, importants reflexions que la pròpia Església ha volgut compartir amb els joves. Prén el missatge com la paraula que et dirigeix en primera persona.

Pots llegir en el CD els documents originals que es citen en aquest text com són:

- Missatge de la Jornada Mundial de la Joventud de Roma, 2012.
- Textos de la Vigília, l'Eucaristia y el missatge als voluntaris de la JMJ de Madrid, 2011.
- Missatge de la Jornada Mundial de la Joventud de Roma, 2010.
- Textos de la Vigília y l'Eucaristia de la JMJ de Sydney, 2008.
- Textos de la Vigília y l'Eucaristia de la JMJ de Colonia, 2005.
- Missatge de la Jornada Mundial de la Joventud de Roma, 1990.
- Textos de la Vigília y l'Eucaristia de la JMJ de Santiago de Compostela, 1989.
- Exhortació Apostòlica *Christifideles Laici*. 1988
- Selecció de textos del Sínode dels Bisbes 1984

COMPROMET-TE

Amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut, el secretari General de Caritas Internationalis va dirigir als joves de tot el món un missatge titulat “Cáritas vos necessita”.

En el text s’afirma que “els joves són una força potent en el món de Cáritas”, ja que els joves no es limiten a donar un servei, sinó que porten amb si l’amor, la compassió i la tolerància com a contribució pròpia a l’obra de Cáritas”.

Conscient de la difícil realitat dels joves, dominada per la desocupació i la precarietat del treball, Cáritas va daquestacar el desig dels joves d’una societat més justa. D’ací la invitació a animar als joves en la seua “busca del canvi i d’una major igualtat social”.

És molt probable que hages sentit parlar del paper que Cáritas exercix en les parròquies. Inclús has pogut col·laborar en algun dels seus projectes.

Si no és així, et suggerisc que com a compromís d’aquest apartat visites la pàgina web de Cáritas Diocesana.

Cáritas diocesana: www.caritasvalencia.org

Cáritas espanyola: www.caritas.es

En l’apartat de campanyes veuràs que durant els últims tres anys, Cáritas ha proposat a la societat i a la comunitat cristiana, a través de les campanyes institucionals, la invitació a viure i practicar una sèrie de valors per a fer possible una societat amb futur, una societat renovada més justa, més solidària i pròxima a la realitat dels que viuen en pobresa i exclusió i necessiten recobrar la dignitat de persona que han perdut.

Per què no et compromets a aprofundir en alguna d'aquests campanyes? Si a més eres educador o catequista, et propose que inclogues en la teua programació alguna de les propostes didàctiques que Càritas té elaborades.

Les podràs trobar en el CD que t'adjuntem o bé les pots descarregar directament de la pàgina web de Càritas.

Finalment, si has pres la decisió de convertir-te en un testimoni autèntic, posa't en contacte amb el responsable de Càritas que tingues més accessible i consulta-li com pots col·laborar.

Els projectes que et convidem que conegues són:

Curs 2011-2012: *Viu senzillament perquè altres, senzillament, puguen viure.*

Curs 2010-2011: *Tots som ciutadans, ningú sense llar.*

Curs 2009-2010: *Són persones, no són números.*

CELEBRA-HO

El dia a dia està ple de persones anònimes que són un autèntic testimoni de servici i entrega pels altres. Ells i elles són els que millor et poden ajudar a orientar-te i ajudar-te a decidir com donar forma a la teua missió.

Convé doncs, donar gràcies pels que van dir sí, es van deixar acompanyar i van acceptar un compromís generós.

En el CD trobaràs una presentació d'una de les cançons de Luís Guitarra més conegudes. Es tracta de *Quién*, la lletra pregunta repetidament sobre qui és el que té gestos d'amor cap a als altres.

Et propose que escoltes la cançó pausadament mentres pares atenció a les fotografies que l'acompanya. Una vegada ho hages fet, torna a escoltar-la intentant respondre a les preguntes que es fa.

Segurament descobriràs que algunes tenen una fàcil resposta mentres que altres comporten un gran esforç.

Tria dues o tres que et suggerisquen un significat especial i anota-les ací.

Finalment, llig la següent cita en la qual l'Evangelí ens interpel·la per a eixir a la trobada dels que més necessiten de nosaltres.

Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm. »Llavors els justos li respondran:

»Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donarem menjar; o que tenies set, i et donarem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't? »El rei els respondrà:

»Vos ho assegure: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més xicotets, a mi m'ho fèieu.

Mt 25; 35-39

Enllaç vídeo Quién

<http://www.youtube.com/watch?v=dPGHz0X5Pvc>

Qui?

Qui escolta a Qui quan hi ha silenci?

Qui espenta a Qui, si un no camina?

Qui rep més al fer una besada?

Qui ens pot donar el que ens falta?

Qui ensenya a Qui a ser sincer?

Qui s'acosta a Qui ens dóna l'esquena?

Qui

cuida d'allò que no és el nostre?

Qui torna a Qui la confiança?

Qui allibera a Qui del patiment?

Qui acull a Qui en aquesta casa?

Qui ompli de llum cada moment?

Qui li dóna sentit a la Paraula?

Qui pinta de blau l'Univers?

Qui amb la seua paciència ens abraça?

Qui vol sumar-se al xicotet?

Qui manté intacta l'Esperança?

Qui està més pròxim a l'etern:

el que xafa ferm o el que no alcança?

Qui s'endinsa al barri més incert

i tendix una mà a les seues "criances"?

Qui tria a Qui de company?

Qui sosté a Qui no té res?

Qui se sent unit a l'imperfecte?

Qui no necessita d'unes ales?

Qui allibera a Qui del patiment?

Qui acull a Qui en aquesta casa?

Qui ompli de llum cada moment?

Qui li dóna sentit a la Paraula?

Qui pinta de blau l'Univers?

Qui amb la seua paciència ens abraça?

Qui vol sumar-se al xicotet?

Qui manté intacta l'Esperanza

Lletra i música: Luis Guitarra. 1999

www.luisguitarra.com

PARLA-LI

L'HORA D'ARRISCAR

Hui es valora tant la seguretat... personal i col·lectiva. Tot ha de ser fiable, oferir garanties... El mateix dóna si és el que compre o el que use, que si parlo de les opcions que vaig prenent. Tinc una tendència irrefrenable a voler tenir totes les respostes abans d'avançar. "Què passarà?" "No vaja a ser que alguna cosa falle, o que em quede a la intempèrie, o que alguna cosa s'escape dels càlculs i les previsions...". I, no obstant això, crec que és una neciesa el pretendre tenir-ho tot lligat i ben lligat sempre. Hi ha moments en què toca arriscar, caminar sobre el fil d'aram, endinsar-se per camins que no saps a on conduïxen i eixir-se del guió.

1. RISCOS

"Espera en el Senyor, sé valent, tin ànim, espera en el Senyor" (Sal 27)

La meua pròpia història m'ha ensenyat que moltes vegades al arriscar, sense saber molt bé el que m'anava a trobar, ha Sicut allò que m'ha ajudat a créixer i a viure amb més plenitud. Si em deixara portar per les pors, mai faria un pas. Sempre estaria esperant a tenir-ho tot clar (i quan és això?) És subtil la diferència entre temeritat i valentia, entre el risc lúcid i la insensatesa... però cal intentar-ho a vegades. Moltes decisions vitals han de jugar-se en eixe difícil equilibri: el que somies ser en la vida, els estudis que faràs, les relacions personals per les que apostes, allò que un està disposat a dir i a callar, els projectes que cal escometre, les realitats

que

estic disposat a conèixer... Sovint he de soltar-me de les seguretats, i atrevir-me a intentar la novetat.

- ▶ Alguna vegada em llance per terrenys no coneguts?
- La meua fe em porta a córrer riscos?

Aneu i anuncieu al món sencer

*Em demana anar als altres,
eixir de les meues comoditats,
afrontar els riscos
de la intempèrie,
per a viure en aquestat de missió.*

*«Aneu» és el teu mandat,
per a anunciar el Regne
i la seua presència.
Per a ser signe d'Evangelí
i germà de tots.*

*«Aneu» és la teua ensenyança,
obrint camí
per al pas del sembrador,
davant teu,
eco i missatge de què vindrà
perquè ja està-amb-nosaltres.*

*«Aneu» és el teu exemple,
de dos en dos,
camí compartit,
vivència comunitària,
testimoni fratern,
aprenent junts.*

*«Aneu» encara que siguen pocs,
perquè el Regne és rent,
i som cridats
a ser ferment en la massa...
aportació senzilla i humil,
«humus» que fertilitze i renove.*

*«Aneu», atents i preparats,
hi haurà conflicte i dificultat,
presència de la creu,
que és garantia
de seguiment fidel.
«Si vols seguir-me...»*

*«Aneu»
en senzillesa real,
empobrit pel Regne
per a viure
sense aferrar-se
i aprendre a confiar,
Déu està, proveïx,
cuida i protegix
només Déu basta.*

*«Aneu» m'invites
mirant al cor
descobrint-me
que puc,
si ens animem...
si ens unim...
si em desinstal·le
de la nostra seguretat
per a viure, com tu,
en aquestat de missió.*

Marcelo A. Murúa

SEGURETATS

“El senyor és la meua llum i la meua salvació, a qui temeré? El senyor és el baluard de la meua vida, de qui m’espantaré?” (Sal 27)

Ningú **garantix que tot em vaja a eixir bé**, que després de la gosadia sempre vinga un premi o que els intents conduïsqen infal·liblement a l’èxit. A vegades m’equivocaré (sovint), i altres em donaré un bon colp. De vegades quedaré un poc exposat, potser vulnerable; i altres, al contrari, els riscos portaran la seua dosi d’encert i resultats. Però de tot es pot aprendre. **La clau no és tenir moltes seguretats ni certeses, sinó unes poques, però sòlides.** On trobar-les? En la gent pròxima en qui un confia i per qui aposta amb els ulls tancats. En les pròpies capacitats, que no cal negar, i ben usades són talents que Déu ens ha donat per a construir el Regne. I, sobretot, en eixe Déu que, al final, continua inspirant i murmurant-nos una paraula d’alé i passió.

► **Quines són les meues seguretats en aquest moment de la vida?**

COMPARTIX-HO

Les Jornades Mundials de la Joventut com hem pogut comprovar en l'apartat de Sent-ho, han donat origen a valuosos missatges que l'Església ha dirigit als jóvens tant creients com no creients.

A més, en aquells països que han acollit les distintes edicions també han contribuït a dinamitzar la pastoral juvenil de cada una de les seues diòcesis.

No obstant això, i com ha ocorregut especialment en les últimes trobades, la celebració d'una JMJ dóna lloc a certes controvèrsies entre distints sectors de la societat.

La primera missió d'un jove cristià ha de ser el seu propi testimoni encara que aquest fet supose un repte important tenint en compte les dificultats de l'entorn en què vivim.

Suggestim que per a aquest compartís-ho, et reunisques amb el teu grup de Compromís per a portar la següent dinàmica reflexiva.

En el CD adjunt trobaràs diverses notícies que van publicar mitjans molt diversos amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut de Madrid.

Algunes valoren les aportacions que va suposar per al conjunt de la societat del país, mentres que altres critiquen les seues implicacions.

Trieu algunes d'elles perquè una vegada llegides en grup debateu les idees principals i les confronteu amb la vostra pròpia experiència com a jóvens cristians.

Podeu inclús buscar més notícies en la xarxa.

Plantejau preguntes semblants a aquestes:

Quin és el tractament més habitual que els Mitjans de comunicació donen als jóvens catòlics? Creieu que la seua visió s'aproxima a la realitat? Si penseu que no, A què creeu que és degut?

Realment vosaltres oferiu un testimoni alternatiu a aquesta visió en el teu entorn? o sou de què preferiu compartir les vostres creences només entre aquells que sabeu segur que les practiquen?

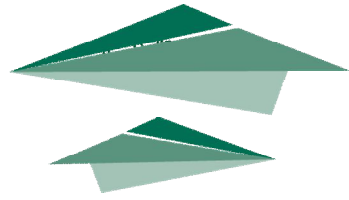
Quina resposta creeu que han de donar els jóvens cristians quan li'ls critica?

Quins són els prejudicis més habituals sobre les JMJ? Quins aspectes considereu que mai es mencionen? Per què?

...

Si a més heu participat en aquesta o en una altra JMJ contrasteu la informació que heu llegit amb la vostra pròpia vivència.

Va suposar aquell esdeveniment un punt inflexió en el teu creixement en la fe? A què es va deure?

4. COMPTE AMB TU.

VIU-HO

“*Compte amb tu*”, que bella expressió tan carregada se sentiments i de significat. Expressa la necessitat que té una persona d’una altra per a realitzar una tasca, un projecte. I és que els ésser humans ens necessitem els uns als altres per a poder desenvolupar-nos, per a poder créixer. Que gran és saber que pots comptar amb persones per a això.

Però, en aquest cas, no és una persona concreta la que et diu que compte amb tu, és el mateix Déu el que t’ho diu. I, per a què? És ben senzill, perquè sigues portador del seu Amor i ho exterioritzes allà on estigues. Però també et pot cridar que exercisques una missió concreta. Una missió que molts altres abans que tu i que jo han descobert i dut a terme.

És el cas dels grans sants de l’Església. Gent com tu que es van plantejar seriosament portar l’amor de Déu al món, al seu món real que tenien davant dels seus ulls. Ells van mirar la realitat i, davant de les misèries i necessitats que van veure es van preguntar com pot l’amor de Déu transformar açò? I, per tant què he de fer perquè així siga? Així va sorgir, per exemple, un Sant Josep de Calasanz, que va fundar les Escoles Pies perquè els xiquets pobres pogueren tenir accés a la cultura; un Sant Joan Bosco que es va dedicar a formar els jòvens abandonats perquè tingueren una qualificació professional i moral perquè foren bons *crístians i honrats ciutadans*. O també, et sonarà el cas de la beata Teresa de Calcuta, que davant de la misèria i la mort indigna de tantes persones tirades en els carrers va fundar llars d’acollida per als captaires de les ciutats de l’Índia.

Així, podria enumerar-te un llarguíssim etcètera de casos, molts coneguts i altres, la majoria, anònims però que han contribuït tots

junts a fer aquest món un lloc més habitable i que han fet possible que la història personal de molta gent siga viscuda com a història de salvació perquè Déu s'ha fet present de forma visca en el seu camí.

I és que, tota l'acció social de l'Església té la seua font, el seu origen en l'Amor tendre i misericordiós de Déu que habita en ella. Amb eixa mateixa tendresa i misericòrdia mira l'Església al món i, des d'ací, actua, treballa, es desgasta, s'entrega i...transforma la realitat perquè només l'amor és capaç de canviar-ho tot d'una forma radical.

A vegades em pregunte Què seria del món si milions de creients, si l'Església no haguera actuat en la Història? L'Església ha sigut, i continua sent, punta de llança en molts àmbits i llocs on la dignitat de la persona és amenaçada o destruïda. Els primers col·legis en el món, els primers hospitals, cases d'acollida, orfenats, psiquiàtrics, els va fundar l'Església; les primeres universitats en tota Europa i en el món cristianitzat. També hui continua atenent a eixes realitats i, a més, acull els transeünts, les persones sense llar, dona de menjar a milions de persones sense recursos, atén els toxicòmans per a tornar-los la seua dignitat, acull els xiquets que ningú vol i, també, educa en la fe en el temps lliure als xiquets, adolescents i jòvens. Així doncs què seria del nostre món, dels nostres ambients si expeditivament eliminem a l'Església? Què perdríem?

Però no oblides mai que l'Església està formada per persones. Són elles les que, amb la seua disponibilitat i entrega gratuïta i desinteressada, fan realitat l'amor de Déu en el món. En la majoria dels casos, no rebran cap premi honorífic, no es posaran plaques commemoratives amb el seu nom però podrem donar gràcies a Déu perquè eixes persones han existit, perquè la seua presència, ajuda, companyia i el seu amor els ha tornat l'esperança.

Així és com actua l'Església, així és com actua l'Amor de Déu, així és com actua cada creient, en l'oculte, en el fang, en la realitat que

aquesta societat vol amagar i no mirar perquè és lletja, desagradable i poc “fashion”. Però és una realitat que Déu vol curar, salvar, il·luminar, restaurar perquè eixos “arbres caiguts” que estan tirats en les cunetes de la vida, també són fills seus. I perquè els estima, els mira amb tendresa i misericòrdia i, al mateix temps, també et mira a tu i, amb la mateixa tendresa i misericòrdia et parla al cor i et diu “compte amb tu”.

Però, tin en compte que eixe “compte amb tu” no significa que et crida a ti només. Ens crida i ens envia a molts. Déu no vol que siguem frantiradors sinó que siguem germans que des de la comunió i la comunitat, des del ser Església, ens posem a la seua disposició. Vol que, ens presentem i actuem com un sol cos, encara que cada membre exercisca una funció diferent. Continua llegint i sabràs de què t’estic parlant...

SENT-LO

Vull primer que res mostrar-te a una gran persona, a una Doctora de l'Església, Santa Teresa de Lisieux.

Segur que et sona el nom d'aquesta santa, però segur que desconeixes qui era. Pots aquestar tranquil, perquè no vaig a contar-te la seua biografia, sinó compartir amb tu un dels seus bells escrits.

Ací et el deixe es titula "En el cor de l'Església jo seré l'amor"⁷

Tenint un desig immens del martiri, vaig acudir a les cartes de sant Pau, per a tractar de trobar una resposta. Els meus ulls van donar casualment amb els capítols dotze i tretze de la primera carta als Corintis, i en el primer d'ells vaig llegir que no tots poden ser al mateix temps apòstols, profetes i doctors, que l'Església consta de diversos membres i que l'ull no pot ser al mateix temps mà. Una resposta ben clara, certament, però no suficient per a satisfer els meus desitjos i donar-me la pau.

Vaig continuar llegint sense desanimar-me, i vaig trobar aquesta consoladora exhortació: *"Ambicioneu els carismes millors. I encara vos vaig a mostrar un camí excepcional"*. L'Apòstol, en efecte, fa notar com els majors dons sense la caritat no són res i com aquesta mateixa caritat és el millor camí per a arribar a Déu d'una manera segura. Per fi havia trobat la tranquil·litat.

---

⁷De l'Ofici de Lectura, 1 d'Octubre Santa Teresa del Xiquet Jesús, Doctora de l'Església. De la narració de la Vida de santa Teresa, verge, escrita per ella mateixa.

Al contemplar el cos místic de l'Església, no m'havia reconegut a mi mateixa en cap dels membres que sant Pau enumera, sinó que el que jo desitjava era més aïna veure'm en tots ells. Vaig entendre que l'Església té un cos resultant de la unió de diversos membres, però que en aquest cos no falta el més necessari i noble d'ells: vaig entendre que l'Església té un cor i que aquest cor està cremant en amor. Vaig entendre que només l'amor és el que impulsa a obrar als membres de l'Església i que, si faltara aquest amor, ni els apòstols anunciarien ja l'Evangeli, ni els màrtirs vessarien la seua sang. Vaig reconèixer clarament i em vaig convèncer de que l'amor tanca en si totes les vocacions, que l'amor ho és tot, que comprén tots els temps i llocs, en una paraula, que l'amor és etern.

Llavors, plena d'una alegria desbordant, vaig exclamar: "Oh Jesús, amor meu, per fi he trobat la meua vocació: la meua vocació és l'amor. Sí, he trobat el meu propi lloc en l'Església, i aquest lloc és el que tu m'has assenyalat, Déu meu. En el cor de l'Església, que és ma mare, jo seré l'amor; d'aquesta manera ho seré tot, i el meu desig es veurà complit".

Estàs llegint bé, veus quina grandesa de dona?, veus quins sentiments més profunds ens mostra? Igual et dóna vertigen, com una persona pot voler tant? Molt senzill, perquè se sent estimada i volguda per Déu, se sent Filla de Déu.

I és que Santa Teresa ens convida a través de les seues paraules a descobrir la vocació, que realment es tradueix en el nostre lloc en el món. Però tu coneixes quin és el teu lloc en aquest món? Segur que

després de llegir aquests paraules, el teu cor batega més de pressa, pareix que creme d'amor perquè eixe amor infós és de Déu.

I el teu lloc en l'Església? Si rellegim la carta de Sant Pau als Corintis 12,12-31, en adonarem que podem triar entre ser peu, mà, ull, oïda, ... però independentment del lloc que ocupem tal com ens diu Santa Teresa, no cal triar sinó impregnar totes elles i que únicament l'amor és el que ens porta a moure'ns i a posar-nos al servici del món.

Sents eixe amor dins del teu cor? Sents que eixa és la força que et permet avançar? Santa Teresa ens convida a descobrir com per amor estem cridats a buscar la nostra vocació i ser amor allí on tu vius. Que gràcies a eixe amor, les nostres accions prenen força i credibilitat.

Només podrem canviar el món si l'estimem, vols al món com Jesús t'estima a tu? Hi ha un versicle de l'evangeli de Joan (Jn 3, 16-17) en el que aquest transcriu les paraules que Jesús dirigix a Nicodem: *"Tant va estimar Déu al món que va enviar al seu fill únic"*.

I és que el món no és només una obra creada i deixada al seu propi arbitri, sinó que Déu continua amant i cuidant el món creat per Ell. I és que Déu quan va crear el món, era perquè també tenia un projecte sobre ell i sobre com volia que fóra. Déu estima al món i a la humanitat que patix les conseqüències de la llibertat mal entesa, la que els més forts i poderosos exercixen sobre els més dèbils.

I el seu amor per la humanitat, per tu i per mi, li porta a enviar-nos no un missatger, sinó al seu propi Fill. I és en Jesús, on Déu ens revela el seu amor i la seua passió per la humanitat. I igual que Santa Teresa que ella se sent l'amor enmig de l'Església, tota persona té la necessitat de ser amada i reconeguda i és alguna cosa que Déu vol que continue sent possible d'una manera nova, no sols des del que

batega en la consciència del ser humà, no sols des de les lleis humanes, sinó també des de la referència i el model d'humanitat

que ens dóna en el seu fill Jesús.

Com pots veure, eixe amor que ací et narre és el que ha mogut a l'Església a ser portadora de Nova Humanitat, una esperança nova sobre tots els hòmens però per a fer-la present, Déu et necessita, Déu compta amb tu.

Eixe mateix amor és el que ha mogut a l'Església a generar cultura, creant col·legis, universitats. A protegir als més desfavorits, construint cases d'acollida, col·legis per als xiquets més pobres, hospitals de qualsevol tipus. A ajudar tot home i dona, a tota persona per a tornar-li la dignitat.

Seria igual el nostre món sense l'acció de l'Església enmig d'ell? Tu series el mateix sense l'educació en la fe que has rebut i sense l'amor de Déu que estàs experimentant?

L'amor de Déu es fa també present en els sagraments i concretament l'entrega generosa de Jesús en l'eucaristia. En cada una d'elles, rememorem el seu entrega i s'actualitza el seu amor per nosaltres. Aquell amor que Jesús va vessar en l'Última Cena i en la creu es continua actualitzant perquè arribe a nosaltres. En cada Eucaristia es continua vessant així l'amor de Jesús i l'amor de Déu a tots nosaltres. I és que les paraules "*preneu i mengeu*", i "*beveu*", ens inviten a participar assíduament de l'Eucaristia perquè és la forma simbòlica d'expressar que necessitem alimentar-nos de la força i de l'amor de Jesús. Necessites acudir a menjar i a beure a l'Església? Necessites alimentar-te de Jesús? Sents l'Eucaristia com un moment íntim de trobada amb Jesús? Sents que és una trobada personal però també comunitaria? És una trobada personal perquè li expresses a Jesús el que hi ha en el teu interior, les teues alegries, la teua

gratitud, les teues peticions, però també els teus problemes. Però també és una trobada d'amics, de comunitat que compartix i celebra junt una mateixa fe.

Pensa ara, cada vegada que vas a la teua parròquia a celebrar l'Eucaristia, vas sol o en companyia?, et sents sol o acompanyat? Espere que la pròxima vegada que acudisques a la celebració de l'eucaristia pugues experimentar que no vas sol sinó que estàs acompanyat de tota la teua comunitat parroquial i que Jesús es fa present davant de tu.

I només quan descobrisques l'amor de Déu i et deixes amerar per l'amor de l'Església, una cosa nova sorgix en la teua vida, una cosa nova canvia i et convida a llançar-te i ser fruit de l'amor de Déu per als altres.

I tot açò és el que hem descobert gràcies a Santa Teresa de Jesús, i és que doctors té l'Església, i encara sort que hi ha gent tan gran com ella. El mateix Papa Benet XVI, en una audiència general en la Plaça de Sant Pere, va voler recordar a aquesta gran dona. En el CD pots accedir a l'extracte de l'audiència.

En eixa audiència, Benet ens mostra com era i com no cal témer Déu perquè Ell només Ell és AMOR i com ser l'últim per a ser el servidor de tots i la necessitat d'estar en pau amb Déu, i sentir-te perdonat per Ell.

I és gràcies a eixe amor que Déu et té, et diu COMPTE AMB TU. És a través d'aquesta crida que et fa, perquè dones el teu amor als altres. Déu et crida per a la comunitat, per a l'Església, Déu et crida per al món.

I eixe amor, genera la teua crida, la teua vocació, però també el fi últim, la teua missió. Però sabries dir en estos moments què és

missió? Estic segur que en més d'una ocasió has escoltat aquesta paraula, que has sentit parlar de missioners, però missió què significa?

Intentaré en unes poques línies, definir aquesta paraula que tant significat guarda.

Significa substancialment que és un altre el que t'envia. Sí, sí, és un altre el que t'envia, per la qual cosa no estàs realitzant un projecte teu, sinó un pla que ve de Déu, un pla de Déu? Recordes com ja et vaig comentar en el primer llibre, en *Cridat*, que Déu té un somni per a tu? Eixe pla, naix l'amor i per tant, està ple de salvació.

Entenc perfectament que si eixe pla ve de Déu, segur que et fa por, crea pertorbació, però també és l'impossible fet possible per Déu, tal com Maria ens va ensenyar. A més, eixe compromís, eixa missió que ve de Déu t'és confiada a tu. És única i intransferible, ja que el bé que Déu t'ha donat ha de tendir a convertir-se en ben donat. I per tant per a poder emprendre la teua missió, requereixes de moltes forces i energies. I ha de ser el misteri pasqual, la qual cosa et de forces per a la teua elecció, perquè comences la teua missió. Ja que només des de la creença en la Resurrecció de Jesús, nosaltres podem donar testimoni d'Ell, del seu estil de vida, d'un amor infinit.

I és que quan et reconeixes guiat per Déu, per la vida, pels altres, per la teua història... és que ha arribat el moment de portar als altres a les teues esquenes, a qui estimes i qui no estimes. I és per això que es diu que el seguiment a Jesús és "gràcia. Així que pensa, què vols fer amb tu, amb la teua vida arribat aquest moment?

I és també gràcies a què et sents estimat per Déu i has viscut i experimentat el seu amor, que tu també pots dir-li a Déu **COMPTE AMB TU**. Jesús, amic, company, no em deixes sol en tot açò!

I per a no deixar-te sol, que mai ho ha fet, vol mostrar-te a altres persones que van sentir eixe enviament de Déu, eixa forma de fer tangible l'amor de Déu.

Vull invitar-te a descobrir-les perquè a través de les seues paraules, i les seues vides, tal vegada possiblement, descobriques per a què et vol Déu.

Com passa tantes vegades, quan descobrim com de meravellosa és una persona, ens commou i ens convida a aturar-nos a pensar, a plantejar-nos alguns interrogants en les nostres vides, a... però al poc de temps, desapareix eixe nom de la nostra ment i ja no tornem a escoltar-lo fins passat un temps i el nostre interior es paralitza.

Així és, i així ho has anat descobrint al llarg dels diferents temes d'aquest llibre. Primer descobrint per què eres tu el triat, després Maríia com a Mare, que com bé deia Santa Teresa, i és que cal amar com ella, donant-ho tot, fins i tot la teua pròpia vida. Per a descobrir si vols ser testimoni de Déu i ara per a què.

La resposta la pots trobar en el nostre propi Himne Juniors "*els Juniors canviarem el món*", canviar el món, però no com a utopia, sinó convertint-ho en realitat, en la teua realitat, i en la realitat de tanta gent que t'espera per a descobrir eixa fraternitat i eixe amor que tu tens i vols regalar. Compte amb tu?

Ja en el llibre de *Cridat*, quan et vaig presentar les diferents vocacions, et vaig demanar que investigares sobre la teua opció, et vaig presentar algunes d'elles, a través de persones que també van sentir una crida molt concreta. Vas tenir l'oportunitat de llegir les seues cartes, cartes dirigides a tu.

Per tant és ara, és el moment de descobrir altres persones amb les mateixes inquietuds però també distintes, que volen mostrar-te les diferents missions que aquestan realitzant, missions a què Déu els ha enviat per amor, per a treballar en i per la societat.

Tens por de descobrir alguna realitat, què et toca el cor o què et provoque una sacxada?

Ací tens alguns fragments de les seues experiències viscudes en les missions que estan realitzant, però et convida a llegir-les amb deteniment, pots trobar-les en el CD, atrevix-te a veure com aquests persones aquestan sent enviades per Déu per a transformar la societat!

EVA, educadora, ha obert el seu cor i vol mostrar-te les seues vivències des que la presó va canviar la seua vida.

“... Aqueix primer dia va començar la resta d'una nova vida. I tant temps després no hi ha moment que no agraïsca haver conegut aquell lloc. Crec que no podré trobar la manera de retornar tot el que allí vaig trobar. I pot ser que per açò una vegada acabades les pràctiques vaig canviar el meu paper en l'escola infantil del centre pel de voluntària en el mòdul de mares.

Estic segura que no hem vingut al món per a enterrar els nostres dons i eixir de l'amb les butxaques plenes. Tenim una missió més important; fer-los créixer compartint amb els altres tot el que hem rebut.

És més senzill del que sembla... simplement es tracta de parar un segon, escoltar amb atenció les seues paraules i convertir-les en actes. ...”

Isaac, religiós, també ha volgut compartir amb nosaltres, la seua vocació i enviament als més pobres.

“... Un dia de nit, sol en la meua habitació se'm va ocórrer obrir l'Evangelí i llegir-ho, doncs dins de mi sentia un gran buit. Davant la meua sorpresa, a mesura que ho llegia, de sobte, com si una brisa suau m'embolicara, vaig començar a sentir en mi una PAU que mai hi havia si més no pogut imaginar que existira. Era alguna cosa que no venia de mi. Açò era evident. A partir d'aquell dia vaig voler cercar a Déu i canviar de vida.

Tantes coses podria compartir... com aquell dia que vaig anar a demanar el pa de cada dia amb un altre germà i ens va acollir una senyora musulmana que ens va dir “li havia demanat a Déu un signe. Que m'enviara a algú, a algun enviat seu per a visitar-me...”-i va afegir-“Sou vosaltres els enviats de Déu!, la aquesta es la resposta a la meua oració”. ...”

Bueno, crec que ja t'he tocat el cor, tens més clar quin és el teu do a regalar?, cap a quin rumb redirigir-te?, cap a on programar la teua missió? Sol em resta invitar-te a respondre amb el mateix amor que aquestes persones i si necessites alguna cosa més d'elles, no dubtes a escriure a **formacio@md.org** i et posarem en contacte.

COMPROMET-TE

Ja te n'has adonat? Déu compta amb tu, d'una manera molt especial. Déu va pensar en tu des de tota l'eternitat i va permetre que nasqueres en un lloc i en un temps específic, perquè complires amb la teua missió.

Estàs on estàs perquè és ací on et vol Déu, ací perquè dones fruit. Déu va pensar en tu des de l'eternitat per a col·locar-te on estàs vivint, estudiant o treballant.

Mira els dons i talents que tens, pensa en ells per un moment...

Després de tant d'indagar, llegir, reflexionar vull fer-te un regal.

T'invite a tancar els ulls i escoltar la cançó "Tens un regal per a donar". Posa't còmode, escolta-la atentament i després conversem.

Ara que l'has escoltat, ... quins regals pots donar?, quins dons i talents pots donar? Mira les teues mans, com aquestan?, plenes, buides...? Segur que sobreïxen amor, entrega, compromís i esforç. Així que et toca malgastar-ho pertot arreu.

Per què diu la cançó "tu eres un regal per a mi"? Qui és el teu regal o per a qui eres tu un regal?

Rellig la lletra: Més alegria hi ha a donar que a rebre/pren tot allò que és meu, és per a tu./Les meues buides s'ompliran,/és el regal que Déu em dóna.

Hi ha més alegria a donar què a rebre? Has tingut alguna experiència especial en què creïes que anaves a donar-ho tot perquè altres s'ompliren de felicitat, cresqueren i no obstant això tu també has

tingut la mateixa sensació?, o inclús d'arribar a dir "jo he après més del que he donat"? Sí que és així, és perquè és Déu qui obra en tu.

Entregar la vida? quin missatge done? done testimoni amb la meua vida?, transmet l'alegria de la seua resurrecció, de que ell viu dins de mi?

Mare meua, quantes preguntes! Quantes imatges estan passant per la teua ment, sentiments, etc... I tot açò, era per a ajudar-te en els teus dons i talents que pots donar i oferir als altres. Anota-les, no vaja a ser que se t'obliden i després no les recordes.

Estic segur que tens intel·ligència per a multiplicar-los i bona voluntat per a donar-los **l'ús** correcte que mereix. Precisament per tots eixos dons i talents són pels que et pots exercir en el que actualment t'exercixes i rendir al màxim.

Déu no t'ha col·locat perquè deixes passar el temps. Déu no t'ha col·locat perquè desperdicies tot el teu temps en coses totalment vanes que no et conduïxen a res.

Sinó que Déu ha posat en tu una llavor d'immortalitat que et recorda que estàs de pas per aquest món caduc i imperfecte, per a anar a un lloc etern i perfecte; et recorda que totes les metes que aconseguixes en aquesta terra **NO SÓN DEFINITIVES**, sinó que hi ha una altra meta que aquesta mas allà de les fronteres de l'univers; no obstant això mentres estigues ací has de ser responsable amb els teus reptes immediats i també per aspirar cap eixa meta última, eterna i definitiva.

Els cristians estem cridats a ser persones útils a la societat amb els nostres dons i capacitats però també estem cridats a recordar als altres el nostre destí etern; estem cridats a treballar per a Déu ací on

estem; cridats que les persones que ens rodegen coneguen del pla etern que Déu té per a les seues vides i es reconcilien amb Ell; cridats que les persones li troben un sentit real a la seua vida; cridats a posar els nostres recursos, dons i talents per a l'extensió de la Bona Notícia de Déu al món; cridats a nadar contracorrent. Cap cristià escapa a aquesta responsabilitat... CAP.

Cada un ha rebut una diferent crida; uns per a dedicar-se a temps complet al ministeri cristià, altres des del seu medi de treball, estudi o vivenda; PERÒ TOTS TENIM LA MATEIXA RESPONSABILITAT.

Et deixe, la cançó "Ànima missionera", tens també la possibilitat de poder visualitzar la presentació que s'adjunta.

T'invita a llançar-te de ple al món i expandir el seu amor, la seua Paraula, el seu Regne, tot... Va destinada per a la gent que desitja servir als altres, dóna igual el lloc, simplement on el Senyor t'envie.

CELEBRA-HO

En aquest tema, has descobert que Déu ens envia a ser amor entre les persones, a posar cor en les coses que fem, a ser nosaltres mateixos, a donar el millor que tenim.

Et convida a llegir la següent oració DÉU COMPTA AMB TU

Déu pot crear, però tu has de donar valor al que Ell ha creat.
 Déu pot donar la vida, però tu has de transmetre-la i respectar-la.
 Déu pot donar fe, però tu has de ser un signe de Déu per a tots.
 Déu pot donar l'amor, però tu has d'aprendre a voler el proïsme.
 Déu pot donar l'esperança, però tu has de tornar la confiança a
 altres.

Déu pot donar la força, però tu has d'animar.
 Déu pot donar la pau, però tu has de fer les paus sempre.
 Déu pot donar el goig, però tu has de saber somriure.
 Déu pot ser llum per al camí, però tu has de fer-la brillar.
 Déu pot fer miracles, però tu has de buscar cinc pans i dos peixos.
 Déu pot fer l'impossible, però tu has de fer tot el que es puga.

Et convida a llegir el passatge en el qual Jesús crida als seus amics, a ser els seus deixebles i és que com tu també eres el meu deixeble, el meu amic, vull que l'escoltes i inclogues el teu nom.

De l'Evangeli segons Sant Mateu 10, 1-15:

"Jesús va cridar els seus dotze deixebles i els donà poder de treure els esperits malignes i de guarir malalties i xacres de tota mena.

Els noms dels dotze apòstols són aquests: primer, Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà; Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu

germà; Felip i Bartomeu; Tomàs i Mateu, el publicà; Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu; Simó el Zelós i Judes l'Iscaiot, el qui el va traïr.

Aquests dotze, Jesús els va enviar amb aquestes instruccions:

--No us encamineu a terra de pagans ni entreu en cap població samaritana. Aneu més aviat a les ovelles perdudes d'Israel. Pel camí prediqueu dient: "El Regne del cel és a prop." Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis; de franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc. No us emporteu cap moneda: ni d'or, ni de plata, ni de coure; no prengueu sarró per al camí, ni dos vestits, ni sandàlies, ni bastó. El qui treballa, bé es mereix que el mantinguin. Quan entreu en una vila o en un poble, busqueu si hi ha algú digne de rebre-us i quedeu-vos-hi fins que deixeu aquell lloc. Quan entreu a la casa, saludeu els qui hi habiten; si la casa n'és digna, que rebí la pau que li desitgeu, i si no n'és digna, que la pau torni a vosaltres. Si no us acullen ni escolten les vostres paraules, sortiu d'aquella casa i d'aquella població i espolseu-vos la pols dels peus. Us asseguro que el dia del judici serà més suportable per a Sodoma i Gomorra que per a aquella població."

Jesús tria lliurement als seus dotze apòstols... Són gent senzilles, però encara així confia en ells i els atorga un poder especial... Contempla Jesús triant a cada un dels seus apòstols... Els crida pel seu nom...

No sents en el teu interior que Jesús també et tria a tu? Jesús et crida pel teu nom... Sent la seua crida... Allunya de tu tot soroll que impedisca escoltar la seua veu...

És així la teua vida? Eres com els altres hòmens?... Amb el teu obrar se't distingix que eres enviat de Jesús? Proclama Jesús està enmig de nosaltres. Que ens estima...

No

tingues por a posar-te de part dels necessitats... prop del que et necessita. Dóna gratuïtament el que gratuïtament has rebut...

No és veritat que et costa donar gratuïtament?... Demana perdó al Senyor per les vegades que has exigit tant...

I a pesar de la incomprensió dels altres per la teua forma de vida no dubtes a repetir: ajuda'm Senyor a mantenir la pau en el meu interior...

PARLA-LI

COMPROMESOS

Tendir llaços, lligar caps, firmar pactes. Si un no és capaç de lligar-se a res ni a ningú, al fi i al cap, no quedarà un poc sol, un poc trist, un poc a mitges? Perquè la vida no sols és passar, sinó deixar empremta, complicar-se, implicar-se en les coses i en les lluites diàries que mereixen un esforç.

Que dir “sí, vull”, no és només per al matrimoni, sinó per a tantes xicotetes opcions que suposen apostar i posar un poc l'ànima en joc. Deixarse embolicar en la vida, que crida i crida.

1. QUE PUGUEN COMPTAR AMB MI

Per a les hores d'esforç, per als dies en què cal buscar solucions, per als problemes i per a les festes. Que la meua vida siga projecte i somni compartit.

Que la meua vida s'òbriga a un món que crida, crida, demana i dona. Que em complique amb les persones, amb els seus esforços i amb els seus dubtes. Que quan em demanen diga “sí”, quan em busquen puguen trobar-me; quan em necessiten estiga ací. Esa és un poc l'arrel de la vida, el saber-me part de l'horitzó dels altres.

Em sent part de la vida d'altres?

Estic disponible, sóc entregat, obert a les necessitats de les persones?

Em sent més procliu al “sí”, o a donar llargues?

EL PALLASSO

Senyor:

Sóc un trasto, però et vull,
et vull terriblement, bojament, que és l'únic manera que tinc jo
d'estimar,

perquè només sóc un pallasso!

Jafa anys que vaig eixir de les teues mans,
prompte, potser, arribarà el dia en què
tornarà Tu.

La meua alforja està buida, les meues flors
semblen descolorides
només el meu cor està intacte.

M'espanta la meua pobresa,
però em consola la teua tendresa.

Estic davant de Tu com un
canterell trencat, però amb el meu
mateix fang pots fer
un altre teu gust.. Senyor.

Què etdiré quan em demanes comptes? demanes comptes?

Et diré que la meua vida, humanament,
ha sigut una errada,
que he volat molt baix.

Senyor:

Accepta l'ofrena d'aquest capvespre...
La meua vida, com una flauta, està plena
de forats...

però pren-la en les teues mans divines.

Que la teua música passe
a través de mi i arribe
fins als meus germans
els hòmens, que siga
per a ells ritme i melodia
que acompanye el seu caminar,

alegria senzilla
dels seus passos cansats...

2. COMPARTIR SOMNIS

Cal tenir alguna cosa pel que lluitar. I, la veritat, està la vida massa prosaica com per a quedar-se en ideals raquítics. Per què no aspirar a molt? Per què no creure que és possible treballar per la justícia, per la igualtat, per l'acollida, per la veritat?

Per què resignar-se a l'escepticisme rampant? És millor lligar-se a les causes més dignes. Y deixar que açò es concrete en opcions diàries, en compromisos xicotets o grans, però sempre autèntics, en passos que em conduïxen a algun lloc. Obrir els meus cercles xicotets a gent de tota condició. Involucrar-me en alguna lluita, encara que em done maldecaps. Compartir el meu espai, el meu temps, la meua riquesa, la meua vida, amb aquells que ho necessiten.

Quins són els meus compromisos hui en dia?

Tinc la sensació de compartir els somnis de gent que necessita, i aspira a un món més humà i més ple? D'alguna manera la meua vida està enllaçada amb la recerca de la justícia, de la igualtat, de l'acollida, de la veritat?

SEMBRAR

Alça la mà i sembra,
amb un gest impacient,
en el solc, en el vent,
en l'arena, en el mar...

Sembrar, sembrar, sembrar, infatigablement:
sembrar, sembrar, sembrar...

Dreça't davant de la vida
amb la fe de la teua sembra;
sembra l'amor i l'odi,
i somriu al passar...

Desgraciats aquells
que la vida va maleir,
que no van somiar mai
ni van saber estimar...
Cal sembrar un arbre,
una ànsia, un somni,...
Perquè la vida és això:
Sembrar, sembrar, sembrar...

COMPARTIX-HO

En aquest tema, en el que descobrires que Jesús compta amb tu, vull proposar que t'unisques en equip i que celebres una eucaristia, que la compartisques amb tot el teu equip de compromís, ja que és en ella on reconeixem el verdader amor de Jesús per tots nosaltres.

Et deixe ací una proposta d'eucaristia, però òbviament, pots adaptar-la al teu equip, encara que en el CD trobaràs una oració també.

1. AMBIENTACIÓ

Déu sempre s'ha servit d'hòmens i dones per a fer arribar a tots el seu missatge d'amor. Déu té tant amor que comunicar-nos, tanta alegria que fer-nos compartir, tanta esperança que anunciar-nos... que sempre ha buscat hòmens i dones que foren portadors de la seua Paraula.

Déu ens ha parlat per Jesús, el seu Fill; i és el mateix Jesús qui compta ara amb tu per a portar avant el seu projecte de felicitat per a tots els hòmens. Jesús et tendix la seua mà i et demana la teua perquè junt amb ell pugues anunciar a tots que Déu ens vol.

2. CANT D'ENTRADA

3. MOMENT PENITENCIAL

-Per tots els moments en què ens descuidem en les nostres obligacions i responsabilitats. *SENYOR, TIN PIETAT.*

-Per no haver tirat una mà als meus amics que em necessitaven. *CRIST, TIN PIETAT.*

-Per no viure amb alegria cada dia. *SENYOR, TIN PIETAT.*

4. LITÚRGIA DE LA PARAULA

* Sam 3, 1-10 (vocació de Samuel)

* Canto: "Sou *la sal*" (cançó que està en el CD)

* Mt 28, 18-20

* Homilía (la proposta és que siga participada)

-Com a Samuel, Déu et crida i t'envia...

-Et demana col·laborar amb ell per a construir un món millor... Com somies tu un món millor?

-¿En quins aspectes concrets pots tu col·laborar per a fer un món nou? En casa, amb els teus amics, en les teues responsabilitats, en el col·legi, en la parròquia...

-Jesús, com als deixebles, també t'envia a anunciar a tots que ell és el Senyor, el centre de les nostres vides, el nostre millor amic...

5. ORACIÓ DELS FIDELS

-Per tota l'església, perquè els cristians ens sentim autèntics anunciadors de la Bona Notícia... Preguem *al Senyor*.

-Pels nostres pares i germans, perquè en les nostres famílies visquem amb alegria la presència de Jesús... Preguem *al Senyor*.

-Per tots els xiquets que patixen com a conseqüència de la guerra, la injustícia, la malaltia... Preguem *al Senyor*.

-Per aquells d'entre nosaltres que s'assenten cridats per Jesús per a seguir-lo més de prop... Preguem *al Senyor*.

-Per tots nosaltres, perquè visquem intensament i amb alegria nostra pertinença a l'Església... Preguem *al Senyor*.

6. SANT

7. CANT DE COMUNIÓ: "El Senyor ens va estimar"

8. ORACIÓ D'ACCIÓ DE GRÀCIES

Senyor, et donem gràcies pels hòmens que treballen per la pau, i els que construïxen un món més feliç...

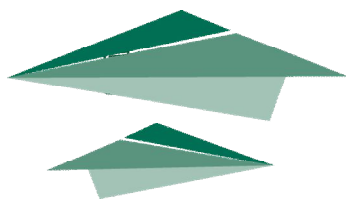
Davant del patiment que ens mostren els Mitjans de comunicació social, i que nosaltres mateixos contemplem cada dia en els nostres

ambients, ensenya'ns a estimar, a lluitar, a somriure perquè arribe a tots el consol de la nostra amistat i florisca per a tots l'esperança.

María, Mare nostra, Tu que donares tot per a la nostra salvació, intercedix davant del Senyor perquè siguem capaços de fer un món millor.

Per Jesucrist, el nostre Senyor.

9. CANT FINAL: "Aneu i ensenyeu"

5. ACÍ ESTIC !

VIU-HO “Ací estic” és l’actitud existencial bàsica del cristià.

Indica disponibilitat, obertura, escolta, acció, entrega i responsabilitat. O dit d’una altra manera, és el “faça’s en mi segons la teua Paraula” de Maria. I, com bé saps, per eixa disponibilitat del ser humà, Déu es fa Història a través d’ell. I no una història qualsevol, sinó Història de Salvació, Història Nova, Vivificant, Il·luminada i Gloriosa.

Per això, en l’Eucaristia, abans de proclamar l’Evangeli, ens posem dret. Crist, el Salvador, ens va a anunciar una cosa important, va a donar-nos instruccions per a continuar caminant i poder viure la vida en plenitud. Ell ens diu “alça’t, escolta’m i camina” i nosaltres responem a eixa crida posant-nos de peu i dient-li de cor “ací estic”. Llàstima que, en la majoria de les ocasions, ens alcem de mala gana i sense disponibilitat per a escoltar-lo i caminar.

Però, arribat hi ha aquest punt, després de recórrer el camí amb estos tres llibres, segur que la teua disponibilitat ha augmentat i crec que ja estàs en disposició de posar-te davant d’Ell amb un cor obert i amb ganes de seguir “pel camí que Ell et marque”. I aquests camins, que són inescrutables, indefinits i misteriosos, solen emportar-nos a realitzar impossibles. Els mirem i nos fa por prendre’ls perquè ens pareixen foscos, perillosos, diferents. Però si mirem més enllà, a l’horitzó, veiem una bella llum, una gran resplendor que ens indica que allí hi ha alguna cosa algo meravellosa, alguna cosa eterna, alguna cosa per la qual val la pena arriscar, enfangar-se i lluitar.

Quan li digues “ací estic” tin la seguretat que Ell et va a guiar i acompanyar perquè, allò que a priori pareix impossible, ho faces possible. Ell mai t’abandonarà, t’encoratjarà en els moments d’angoixa, et consolarà quan et canses de caminar, et donarà noves forces quan cregues que ja no pots més, t’il·luminarà quan tot

parega fosc i et mostrarà noves sendes quan parega que el camí s'acaba. I tot perquè faces possible el que pareix impossible.

No seràs ni el primer ni l'últim que li diga a Déu "ací estic" perquè Déu no deixa de cridar, d'acompanyar i d'enviar als sers humans en la Història. I Déu vol que sigues Història, que faces Història, que sigues protagonista actiu, no sols en la teua història personal sinó en la Història de la Humanitat.

Pots pensar que "el trage et queda gran" i penses bé. T'està molt gran, enorme. I Déu no lo va a fer més xicotet perquè càpies en ell. Farà alguna cosa molt millor: et va a fer gran a tu. Des de la teua menudesa, la teua humilitat, la teua sincera i absoluta disponibilitat Déu et va a donar el seu Esperit per a unflar-te i fer que del poc es puguen realitzar grans coses. Així ho va fer amb Maria, amb els sants i amb tantíssims altres que li van dir "ací estic".

Per això, amic meu, et dic que no tingues por, perquè has trobat gràcia davant de Déu. Ell ha pensat en tu des del dia que et va crear i et va concebre. I t'ha posat en aquest món, en aquest temps i lloc, perquè faces obres grans. Només "alça't, escolta'l i camina", camina sense temor, llança't a l'aventura, fia't, confia en tu i en Déu, perquè estàs cridat a curar cors afligits i trencats, estàs cridat a tornar l'esperança a molts, aquests cridat a ser sal i llum, estàs cridat a ser rent en la massa, estàs cridat a...FER HISTÒRIA, però HISTÒRIA DE SALVACIÓ.

Sí, germà, ha arribat el moment de prendre una decisió en la vida. Estàs en un encreuament de camins, el Senyor t'ha portat fins a ell. I és hora de decidir, de decidir-te a prendre la senda fosca i fangosa de la missió que et conduïx a la LLUM o prendre els camins clars i plans de la comoditat, del passotisme o de la indiferència que no conduïxen a res, només a malgastar eixa meravellosa vida que Déu t'ha regalat.

ENVIAT

Només em queda dir-te, parafrasejant el salm 27, “espera en el Senyor, tin ànim, sé valent, espera en el Senyor...”

SENT-HO

Sí Senyor, acíestic! Torna a repetir aquests paraules, deixa que ressonen en la teua ment, assaborix-les, deixa que siga el Senyor el que entre en el teu cor i amb la força de l'Esperit Sant t' inunde i t'espente a caminar.

Alça't i camina! I és que tots hem sigut triats pel Senyor per a desenvolupar una missió, una missió que produïska fruits. Estàs preparat? o tens un cert temor?, Tal vegada et sentes xicotet perquè el Senyor et demana coses que pareixen impossibles. Però tranquil!, perquè el Senyor no et deixarà a soles.

Ell farà possible tot allò que tu no pugues fer. Perquè per a Déu res hi ha res impossible. I per què et dic açò? Perquè segur que després d'haver parlat i haver llegit sobre les experiències viscudes per els testimonis que en el tema anterior et presentava, alguna et va moure el cor. Però tal vegada no estigues decidit del tot.

Anota ací, aquelles coses que cregues que són impossibles per a tu i que t'impedixen dir acíestic!

Tal vegada el teu cor t'estiga espentant a botar, a llançar-te, però tu mateix segur que t'estàs posant traves. Perquè para't, pensa i creu que Déu et vol a tu, penses que Déu aquestarà sempre al teu costat, que no et deixarà a soles. Llavors, per què no et mous?, per què no comences la teua missió?

Tinc a més una pregunta de molt difícil resposta, per què la majoria dels cristians no ens creiem que podem transformar la societat? Salta a la vista que encara ens falta alguna cosa perquè treballar per a Déu no ha de ser una càrrega, sinó una forma d'agrair-li tot el que fa per tu, però així i tot no ens decidim...

Et convida que lliges les següents línies i penses si en algun moment les has dit i si ha sigut així, quina resposta vas obtenir, és la mateixa que ací et mostra Déu?:

Quan dius: “No puc resoldre les coses...”

Déu et diu: “Jo dirigisc els teus passos”

Quan dius: “És impossible...”

Déu et diu: “Tots és possible”

Quan dius: “Em sent molt sol...”

Déu et diu: “No et deixaré, ni et desepararé”

Quan dius: “Jo no ho puc fer”

Déu et diu: “Tot ho pots fer”

Quan dius: “No meresc perdó...”

Déu et diu: “Jo et perdona”

Quan dius: “Tinc por...”

Déu et diu: “No temes, jo estic amb tu”

Quan dius: “Estic molt cansat...”

Déu et diu: “Jo et faré descansar”

Quan dius: “Ningú m’ama de veritat...”

Déu et diu: “Jo t’estime”

Quan dius: “No sé com seguir...”

Déu et diu: “Jo t’ensenyaré el camí”

Quan et preguntes: “Quin camí em conduïx a Déu...?”

Déu et diu: Jesús

...I quan vullgues saber tot el que Déu vol dir-te...

Busca-ho en la Bíblia

I és que a través d'aquests paraules, tal vegada ressoni en el teu cor aquell SEGUIX-ME que va fer Jesús als seus deixebles.

Aquelles paraules que des del primer moment Jesús ens diu a cada un: *“No em vau triar vosaltres a mi, sinó que jo vos vaig triar a vosaltres, i vos he posat perquè aneu i porteu fruits, i el vostre fruit romanga”* (Juan 15,16).

Igual que Jesús va enviar als seus deixebles a predicar al món sencer, així mateix Jesús vol enviar-te a tu, al món, a la teua realitat, al teu barri,... però per a això és important fer ressonar en el teu cap dos cites bíbliques:

- De l'Evangelí segons sant Marc 16, 9-15: *“Després que Jesús hagué ressuscitat el diumenge de bon matí, es va aparèixer primer a Maria Magdalena, de qui havia tret set dimonis. Ella anà a anunciar-ho als qui havien conviscut amb Jesús i que ara estaven afligits i ploraven. Però aquests, quan van sentir que Jesús vivia i que ella l'havia vist, no la van creure. Després d'això, es va manifestar amb un aspecte diferent a dos d'ells que feien camí fora ciutat. Aquests, llavors, se'n tornaren a anunciar-ho als altres, però tampoc no els van creure. Finalment, mentre eren a taula, Jesús es va aparèixer als Onze i els reprovà la seva falta de fe i la seva duresa de cor, ja que no havien cregut els qui l'havien vist ressuscitat. Els digué: Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangelí a tota la humanitat.”*

I és

per

això, que tenir present aquests paraules ens donarà molt valor per a donar el nostre pas o opció en la missió a exercir en el món, però en quins llocs he de ser testimoni de la Resurrecció?

És en la Resurrecció on es complixen les promeses de Jesús, les promeses que va anunciar durant la seua vida. I és que en la resurrecció de Jesús observem la intervenció grandiosa de Déu mateix en la creació i en la història.

És la confirmació de l'anunci que Jesús havia fet de que Déu aquestablia una nova Aliança amb la humanitat. Si aquest esdeveniment de la resurrecció de Jesús no haguera succeït, no hi haguera hagut continuïtat de la missió que van realitzar posteriorment els deixebles, a pesar de les adversitats i va ser la força de Jesús ressuscitat la que els impulsava a continuar realitzant la missió d'anunciar la Bona Notícia de Déu.

A més la Resurrecció expressa també l'amor continu de Déu a la humanitat, no deixa de seguir oferint-nos la seua bondat i el seu amor.

Gràcies a l'anunci dels apòstols i de molts altres cristians, l'Església et fa arribar l'evangeli de Jesús, la seua vida, les seues ensenyances i l'amor de Déu. I és que en cada temps de la història continua sent necessària la presència dels valors de l'evangeli de Jesús. Es necessita la paraula de Déu per a il·luminar la teua vida i els teus interrogants. I perquè eixes paraules arribaren fins a tu Jesús va manar als seus deixebles per tot el món, i són molts els que han escoltat eixa crida de Jesús i han continuat la seua missió en el món, vols tu seguir la seua missió? Crec que eixa cadena de transmissió no pot parar-se, així ningú pot perdre aquesta grandesa de la fe en Jesús. Cada un de nosaltres, tu i jo, tenim una llavor en el nostre interior que només germinarà a la llum de l'amor de Déu i amb eixe amor hem de ser testimonis i sembradors de l'Evangelí en el cor del món, la qual cosa comporta la promoció humana en el món vast i complex de la

política, del social, de l'economia, de la cultura, de les ciències i de les arts, de la vida internacional, dels Mitjans de comunicació, així

com l'amor, la família, l'educació, el treball,...⁸.

Seràs per tant qui trenque aquesta cadena? Deixaràs a algú sense conèixer la Bona Nova de Jesús?

Fets dels Apòstols 2, 1-11: "Quan va arribar la diada de Pentecosta es trobaven reunits tots junts. De sobte, com si es girés una ventada impetuosa, se sentí del cel una remor que omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia d'expressar-se. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacions que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquella remor, la gent s'aplegà i van quedar desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Sorpresos i meravellats, deien:

--¿No són galileus, tots aquests que parlen? 8 Doncs com és que cada un de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Parts, medes i elamites, habitants de Mesopotàmia, de Judea i de Capadòcia, del Pont i de l'Àsia, de Frígia i de Pamfília, d'Egipte i de les regions de Líbia tocant a Cirene, i els qui han vingut de Roma, tots, tant jueus com prosèlits, cretencs i àrabs, els sentim proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu."

Nosaltres, tu i jo moltes vegades experimentem dificultats a l'hora de viure com a cristians. Sentim que no tenim les forces per a avançar,

---

⁸

Evangelii nuntiandi, 70.

per

a

fer allò que Déu ens demana, per a anunciar la seua Bona Nova a les Nacions a la nostra societat.

Aprofundim un poc més, i pregunta't:

- Quines coses et paralitzen hui a tu?
- Quines pors t'impedixen a comprometre't i anunciar a Jesús?
- Quines pors tens hui que t'impedix comprometre't en la transformació social?

Revisa novament aquells impossibles que vas escriure, i a la llum de l'Evangelí, transforma'ls, convertix-los en possibles. En possibles que tu pots fer, que tu realitzaràs amb l'ajuda de Déu i amb la força de l'Esperit Sant. Per això et convida que busques a l'Esperit Sant. Si has rebut el sagrament de la Confirmació, renova el do de l'Esperit realitzant la següent oració personal:

Vine, Esperit Sant de Déu!

Que jo puga percebre la teua presència en la meua vida.

Obri la meua intel·ligència per a comprendre't,
eixampla la meua fe per a buscar-te sempre.

Vessa el teu amor en el meu cor
perquè puga amar-te i amar els meus germans.

Dóna'm el goig de l'oració i de la Paraula
per a ser testimoni del Regne de Déu en el món.

Vine, Esperit Sant!

Jesús ha promés l'Esperit Sant per a tots els cristians, també per a tu, no ho dubtes. Només fa falta que tu ho desitges, que li òbrigues el teu cor perquè tingues la seua certesa en la teua vida. Amb Ell la vida és més fàcil. Amb Ell l'oració és més viva, Ell ens ajuda a entendre el missatge de Jesús i a fer-ho realitat. Ens dóna la saviesa de Déu per a superar els problemes però també fa possible en tu

l'experiència viva de l'amor de Déu. I només des d'eixe amor, pots amar als teus semblants, amant sense límits.

Veus l'important que és l'Esperit Sant en la teua vida? Per això, fes-li un buit important en la teua vida, invoca'l i posa'l en el centre del teu cor com Aquell que vivifica la teua existència, com el que dóna fruits que ningú ens dóna. Viu-ho, experimenta'ls, prova-ho i podràs corroborar la teua experiència. Això sí, elimina de la teua vida allò que impedisca actuar a l'Esperit.

És per això, que Jesús t'envia la següent carta, llig-la amb atenció i després seguim, parlant:

Benvolgut amic meu:

Com bé saps, jo demanava molt poques coses en la meua vida. Vaig demanar una posada, abans de nàixer, pensant sobretot en ma mare. Vaig demanar a Zaqueu que m'allotjarà en sa casa, i a un altre bon amic el saló per a celebrar la Pasqua. Vaig demanar un parell de vegades aigua per a beure. Ah!, i també vaig demanar una burreta per a fer la meua entrada triomfal a Jerusalem, i així no deixar malament el profeta Zacarías.

No m'interessaven les coses. M'interessaven les persones. M'interessava, sobretot l'amistat. No em cansava de demanar amics: amics que em seguiren, que s'uniren a la meua causa, que estigueren amb mi, que continuaren la meua tasca.

La meua tasca de hui va en la mateixa línia. Pel que vull la teua amistat. No et vaig a demanar ajuda material, encara que també la necessite per als pobres. Tampoc et vaig a demanar que deixes a la teua família i els teus estudis, encara que a algun se'l seguiré demanant. La meua petició única va dirigida a tots i està a l'abast de tots.

Mira, tinc unes ganes tremendes de continuar "fent el bé", perquè veig tanta gent trista i necessitada. No puc suportar la imatge del jove que camina a la deriva, que crema la seua vida amb

qualsevol tipus de droga i s'afona en el buit i la desesperació... i no diguem un altre tipus de violències i de guerres; el que uns s'aprofiten d'altres, que continue havent-hi persones i pobles sense llibertat i sense dignitat. En fi, no vaig a repetir-te tot el que tu ja bé

saps perquè coneixes el món en què vius.

Et demane és que em deixes les teues mans perquè amb elles jo puga continuar curant, beneint i acariciant: Et demane que em deixes els teus peus perquè puga continuar acudint a les cridades de tants desvalguts i per a córrer darrere dels que es desencarrilen. Et demane els teus llavis per a besar tants xiquets i a tants famolencs d'amor. Et demane la teua boca per a continuar donant bones notícies als pobres i denunciar els hipòcrites i opressors. Et demane els teus ulls per a mirar amb tendresa i afecte tota la gent.

Et demane el teu rostre, per a somriure a cada u, per a somriure a pesar de tot, per a il·luminar totes les situacions amb mirada de pau i alegria. Et demane en fi el teu cor perquè jo puga continuar amant a la meua manera.

Si m'els deixes, no cal que et desprengues d'ells. Utilitza'ls tu com si fossen meus, com si te'ls deixara jo a tu.

Somriu, encara que no tingues ganes de fer-ho, però sabent que jo ho vull. Compartix, encara que et coste, però pensa que jo ho faria. Reconeix-me en tots, accepta'ls i perdona'ls, com jo et perdona a tu, Vol-los.

No et preocupes, t'enviaré al meu Esperit, la meua força, per a actuar jo des de tu. T'ensenyaré el mode i la manera, et donaré la força i la capacitat. Tu i jo serem, t'ho assegure, un Déu per a cada germà.

T'ho demane per l'amor del Pare, pel dolor dels exclosos, per tot el que més vullgues. En espera de la teua resposta, t'envie un bes d'amistat.

Arriba el moment amic, s'acosta el començament de la teua missió, Jesús t'envia a ser el seu deixeble, el seu apòstol. Així que "Alça't i camina". T'invite a escoltar aquesta cançó d'Álvaro Fraile "Camina... alça't i camina".

I una vegada de peu i en camí cap a la teua missió, seria un bon moment que intentaràs fer una xicoteta oració. Una oració en què arreplegues els teus pensaments, experiències per a oferir-li-la al Senyor.

Si no saps com començar, ací et deixe una xicoteta mostra, però aquestaria bé que la feres teua:

ACÍ ESTIC SENYOR

Ací estic Senyor amb els meus projectes i les meues limitacions.

Ací estic amb els meus èxits i els meus fracassos.

Ací estic amb la meua fe i els meus dubtes.

Ací estic amb les meues alegries i dificultats.

Ací estic amb la meua generositat i els meus pecats.

Senyor:

Tu em crides a respondre a les teues cridades,

fes-me conèixer la teua voluntat,

indica'm el camí que s'ha de seguir,

aclarix la meua intel·ligència, obri el meu cor

i suscita en mi la voluntat

de dir-te generosament:

Ací estic Senyor. Amén

COMPROMET-TE

Comences a tenir consciència del compromís que duràs a terme, però recorda una cosa que aquesta missió no és teua és de Déu, i que és Ell el màxim responsable de la labor transformadora que realitzaràs.

No t'aclapares, eres el seu missatger enmig de la missió que realitzaràs, i per descomptat i mai ho dubtes, si aquesta missió és de Déu i així ho és, Ell la portarà a terme.

És el moment d'encerclar la teua missió, quines experiències de les viscudes i narrades desitges seguir?, hi ha algun camí nou que desitges explorar? És el moment de tenir una xarrada amb el teu sretor. Vés i dis-li: "Ací estic per al que em necessites! Ací estic per al que l'Església, la nostra comunitat necessite de mi, m'ajudes a trobar el meu lloc?"

En aquesta xarrada íntima i personal, tu t'oferixes a la teua parròquia, per a realitzar en ella una tasca, i li dius al teu retor quin és l'àmbit on et crida Jesús a desenrotllar la teua missió, sobretot perquè sents la necessitat de ser el seu missatger.

Igual que Fra Nacho, que et convida amb la seua cançó a ser "Missatger de la teua pau". Escolta la cançó amb atenció.

Quin tipus d'instrument desitges ser?, quin tipus de món vols crear?, saps que anunciaràs que Ell és l'única veritat?

Rellig la part de la tornada:

Vull arriscar-me a participar
de la utopia d'eixe son tal

que tu vas mostrar un dia al proclamar
que el Regne està a l'arribar.

Aquests frases que tu lliges i cantes, són per confiança en Déu, i és a través d'elles que deposites la teua confiança sencera en Ell i Ell en tu.

I és per això, que li demanes al Senyor que t'envie, que vols ser el seu missatger, així que mira't reflectit en els acords, en les paraules de la cançó "Mana'm". Escolta-la en pau, tranquil·litat, amb l'assossec del teu cor.

Aquesta cançó t'haurà donat pau, tranquil·litat i t'haurà ajudat en aquest moment a no sentir-te només, a saber que Déu està ací sempre, que et coneix i és ell el que t'envia a la seua vinya a treballar, eres tu el que li deixes els teus braços, el que proclama les seues ensenyances i el que vols super la realitat que et rodeja per a edificar i ser testimoni del seu amor.

Et sents bé? Segur que sí, però segur que eixe sí a seguir-lo, és per a ser testimoni de la seua resurrecció. I hi ha dues frases, que descriuen el procés o itinerari que hem recorregut junts, aquests són:

Perquè Tu m'oferixes un camí
la teua crida no puc ignorar, mana'm.

En aquests dues frases, pots interiorment rescatar el que has viscut, sentir la seua crida, començar un camí distint i únic, el camí que Ell t'oferix i una missió que no pots ignorar, una missió que et porta al món, per a canviar-lo. Així que fes-ho amb fe i valentia. Ànim i enhorabona pel teu gran pas, per dir-li al Senyor que ací estàs per a anunciar-lo, per enviar-te al seu Regne.

CELEBRA-HO

En aquest tema, de manera definitiva Déu t'envia a una missió, que tu mateix ja has descobert i és per això, que has de celebrar amb gran felicitat l'amor que Déu sent per tu, i per això que t'anime a llegir l'oració de l'enviat:

"ANEU PER TOT EL MÓN..."

Aquests paraules estan dites per a mi.
 Sóc continuador de la teua obra.
 Sóc el teu company en la missió.
 Gràcies Jesús,
 em trobe alegre per la teua confiança.

La collita és molta i els obrers pocs.
 Vull ser un d'ells.

Moltes persones han caigut.
 Vull ser un bon samarità.

Convertix-me primer a mi
 perquè jo puga anunciar a altres la Bona Notícia.

Dóna'm AUDÀCIA.
 En aquest món escèptic i autosuficient
 tinc vergonya i por.

Dóna'm ESPERANÇA.
 En aquesta societat recelosa i tancada
 jo també tinc poca confiança en les persones.

Dóna'm AMOR.

En aquesta terra insolidària i freda
jo també sent poc amor.

Dóna'm CONSTÀNCIA.

En aquest ambient còmode i superficial
jo també em canse fàcilment.

Convertix-me primer a mi
perquè jo puga anunciar a altres la Bona Notícia.

Gràcies Jesús.

Si amb aquesta oració estàs celebrant amb alegria la missió a la qual Déu et vol enviar, hi ha una cançó que ara no pot faltar, una cançó de Jesús Adrián Romero, "Ací estic", en què ha sabut expressar clarament el títol d'aquest tema. Escolta-la amb atenció.

La tornada d'aquesta cançó arreplega una afirmació que coincideix amb el títol d'aquest tema ACÍ ESTIC i afig una paraula JO. Que important és aquesta afirmació! Li dius que ací estàs, amb el teu temps, amb les teues mans i la teua veu, disposat a anunciar a tot el món l'evangeli. Disposat a submergir-te en aquest món i començar a canviar-lo. I sobretot, li dius a Déu "no has de buscar a ningú més", açò és perquè ja t'has decidit, ja has trobat el sentit i el camí de la teua vida i només des d'ell sent-te enviat, sent que Déu mai falla, sent que Ell està al teu costat.

Quina forma tan grandiosa de celebrar eixe enviament a la teua missió, no oblides mai que en l'oració i en l'eucaristia reprendràs forces quan et sentes defallir.

PARLA-LI

MÀ A L'OBRA

Anem! Que se'ns passa la vida a tota velocitat. Que se'n van els anys primers, estos d'anar aprenent i decidint... Que se'ns van les forces en paraules, en versos, en cants, que aquestan molt bé, però també necessiten carn i os, sang i vida. Anem! Que ens espera en la vida tant per viure. Anem! que la fe no pot ser un afegit o un accessori, sinó el sòl en què tirar arrel. I l'amor no pot ser un somni romàntic, sinó una forma de vida, trenada de noms i històries.

1. MANS A L'OBRA-MI MÀ ÚNICA

« Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal perd el gust, amb què la tornaran salada? Ja no és bona per a res, sinó per a llençar-la fora i que la gent la trepitge.»
(Mt 5,13)

El món seria distint si jo no estiguera ací. I, en gran manera, de mi depén que l'empremta que vaja deixant siga bona. És veritat que, amb totes les meues errades (i sé que són moltes), i totes les meues incoherències (també unes quantes). Però, per què no intentar ser generós, per què no deixar que siga, d'alguna manera, Déu el que guie la meua mà, com el mestre que sosté entre la seua la mà del xiquet que dóna les primeres pinzellades en un llenç?

Quins verbs poden resultar inspiradors sobre el *poder* que hi ha en les teues mans?

Tocar, acariciar, curar, construir...

Mans

Mires la palma oberta de les teues mans.
 Què et diuen? Realment són teues?
 No t'interroguen a l'interrogar-les?
 No et miren, estranyes, si les mires?
 Mous, mouen, un poc, els teus, els seus dits
 fent-te no saps quines senyals,
 com si pretengueren desvetlar
 sobre tu mateix algun fosc enigma.
 Hi ha en les seues empremtes més signes escrits
 que en els llibres del món. Et donen vertigen
 els seus traços superposats, eixe afany
 per donar perfil a coses imprecises.
 Quins rellamps quiets, què seca pluja, quines arrels
 sense flor, què blanques pedres, què mirar
 sense fondos ulls, quines avencs sense avencs.
 On et porten? Cap a què llunyà
 temps de quin principi va la teua ment?
 A qui vas ferir, vas assassinar, vas amar
 en quina altra pell? De qui sou, mans meues?

2. MÀ A L'OBRA- MÉS EN LES OBRES QUE EN LES PARAULES

«Guarda-vos de fer les obres bones en públic només perquè vos veuen» (Mt 6,1)

Diu Sant Ignasi de Loyola quan arriba al final dels exercicis espirituals que l'amor ha de posar-se més en les obres que en les paraules. És una proclama serena, simple i al temps exigent. Hi ha un temps per a parlar, i un altre temps per a fer. I sense eixe temps d'aterrar, on queden les paraules? De què es tracta, llavors? Atendre els pobres, i als trencats, i no sols cantar el seu nom. Treballar per la justícia. Ser

honrat més que presumir d'això. Parlar de pau amb les mans obertes. Estimar en concret, en l'entrega de temps, de preocupacions, de mitjans, posant el cor en joc. D'açò es tracta.

On sents tu que l'evangeli, en la teua vida, es posa mà a l'obra?

Romaneu en el meu amor

Gràcies, Jesús, pel teu amor que roman
en el temps perquè arribe fins a mi.
Que no perda la fe i la teua certesa
en els moments adversos de la vida.
Que pugua comprendre la teua saviesa
i superar tots els dubtes i problemes.
Que romanga sempre en el teu amor.

COMPARTIX-HO

Aquest compartís-ho té dues parts importants.

Per un costat vos presentem una oració “Aneu per tot el món”. I per un altre costat vos invitem que enmig de la vostra comunitat parroquial i arribats a aquest punt del nostre itinerari en què ja heu descobert la vostra missió, prepareu i realitzeu el “Ritu de l’enviament”, en aquesta celebració hi ha una benedicció del retor, a més de peticions específiques.

Ací vos deixem les dues activitats:

1.- Oració

ANEU PER TOT EL MÓN

1. Ambientació

Aquell matí, Jesús va eixir a la trobada de les dones i els va dir que avisaren als seus germans perquè anessen a Galilea, perquè allí el veuriem. Amb aquesta bona notícia els deixebles van anar a la muntanya que Jesús els havia indicat. Allí el van veure i al veure-li li van adorar. Jesús, llavors, es va acostar a ells i els va dir: «Aneu, perquè, i feu deixebles a totes les gents batejant-les en el nom del Pare i del Fill i de l’Esperit Sant».

Aquesta missió que el mateix Jesús va comunicar una vegada ressuscitat i que se n’ha anat vivint de generació en generació, de cristians a cristians, és la mateixa que nosaltres també prenem ara. Tots nosaltres hem sigut cridats per Jesús per a anunciar el seu evangeli entre els xiquets i jóvens, i tots hem respost de forma generosa. Per aquest motiu, per ser Jesús l’autor de la crida, és pel que ens trobem units davant de la seua presència. Per a demanar-

li les forces, l'ànim, la fe i el do necessari per a ser fidels a eixe missatge que un dia va donar als seus deixebles i que ara ens comunica a nosaltres: «Aneu per tot el món i feu deixebles a totes les gents».

2. Salm del deixeble que vol anunciar a Déu

Ací estem, Senyor, com els teus deixebles en Galilea.

Ací estem, Senyor, responent a la teua crida.

Ací estem, Senyor, perquè el nostre goig eres tu.

Ací estem, Senyor, volem ser anunciadors del teu Regne.

Ací estem, Senyor, amb la confiança posada en tu.

Com els deixebles en Galilea...

el nostre desig és eixir a la teua trobada,

perquè enmig de la nostra vida

tu ocupes sempre un lloc important.

Responent a la teua crida...

perquè a tu no se't pot dir que no,

perquè en la nostra resposta trobem el goig.

Ací ens tens, pots comptar amb nosaltres.

No sabem si sabrem fer-ho com tu desitges,

però saps que la il·lusió no ens falta.

Perquè el nostre goig eres tu...

Qui et descobrix ja no pot viure com abans;

qui t'ha vist, ja no pot negar-te;

qui t'ha sentit, ja no pot oblidar-te.

Tu eres el nostre goig,

perquè t'hem vist, sentit i descobert.

Tu eres el nostre goig,

perquè eres la perla preciosa, el tresor amagat.

Tu eres el nostre goig,

perquè tota la nostra vida té sentit des de la teua presència.
Volem ser anunciadors del teu Regne...

perquè t'hem sentit prop;
perquè ara sabem què és el bo, el perfecte;
perquè quan quelcom tan gran com tu es descobrix,
ja no és possible guardar silenci.

Ací estem,
perquè sabem que ens necessites,
i t'ofereix el millor que tenim, la nostra pròpia vida,
perquè siga instrument al servici del teu Regne.

Amb la confiança posada en tu...
Sabem que no hem de posar tota la confiança
en les nostres pròpies forces, sinó en les teues.
Per això acudim a tu,
perquè si ens falta valentia, tu ens donaràs ràbia;
perquè si ens falta fe, tu ens l'augmentaràs;
perquè si ens falta l'ànim, tu ens donaràs la paciència;
perquè amb tu, Senyor, qualsevol cosa és possible.

Ací estem, Senyor, perquè eres el nostre Déu.
Ací estem, Senyor, perquè ens has mirat.
Ací estem, Senyor, amb nosaltres pots comptar.
Ací estem, Senyor, per a dir-te amb el cor
que ens ajudes en aquesta, la nostra missió.

3. Lectura

<<Els onze deixebles se n'anaren a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l, el van adorar; abans, però, havien dubtat. Jesús s'acostà i els va dir:

He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i

del

Fill i

*de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat.
Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món».*

Mt 28, 16-20

4. Reflexió

- aneu i anuncieu l'evangeli... perquè ningú ha de quedar sense escoltar-ho.
- aneu i anuncieu l'evangeli... perquè a ningú se li pot negar aquest tresor.
- aneu i anuncieu l'evangeli... perquè si gratis ho has rebut, gratis ho has de donar.
- aneu i anuncieu l'evangeli... perquè les seues paraules són paraules de vida.
- aneu i anuncieu l'evangeli... perquè Déu et parla a través de la Paraula.
- aneu i anuncieu l'evangeli... perquè mai s'ha d'ocultar.
- aneu i anuncieu l'evangeli... perquè el que és bo per a tu, amb altres ho tens de compartir.
- aneu i anuncieu l'evangeli... perquè Déu et necessita.
- aneu i anuncieu l'evangeli... i jo aquestaré amb tu fins al final dels temps. Perquè sense mi no pots fer res; perquè de mi et vindrà la força per a anunciar-ho; perquè tu només no eres res, però amb mi ho eres tot.

Confia, confia en mi... Tu eres el meu missatger... Confia, confia

5. Peticions: «Compta amb nosaltres per a enunciar el teu evangeli»

Tu necessites persones disposades que vullguen transmetre a altres cristians el que han viscut i experimentat.

COMPTA AMB NOSALTRES PER A ANUNCIAR EL TEU EVANGELI

Eres les perla preciosa. Qui et descobrix és capaç de vendre tot per tal d'aconseguir-te. Nosaltres volem vendre el que ens destorba i dedicar part del nostre temps per a tu.

COMPTA AMB NOSALTRES PER A ANUNCIAR EL TEU EVANGELI

Sabem que no tot serà fàcil. Prompte tenim dificultats, algun desànim perquè no aconseguim tot el que pretenem. Però a pesar de tot et diem...

COMPTA AMB NOSALTRES PER A ANUNCIAR EL TEU EVANGELI

Hi ha molta gent que ha escoltat la Bona Notícia del Regne, però que per diversos motius ha caigut en una vivència monòtona de la fe; una fe tan pobra que a vegades manca inclús d'un sentit profund. Enmig d'eixes persones.

COMPTA AMB NOSALTRES PER A ANUNCIAR EL TEU EVANGELI

6. Oració: «A tu em torne»

Vaig de tornada a ta casa.

I a tu em torne per a demanar-te els mitjans que em permeten acostar-me a tu.

Si tu m'abandones, la mort caurà sobre mi.

Però tu no abandones a ningú que no t'abandonei.

Eres el sume bé, i ningú et va buscar degudament sense trobar-te.

I et va buscar degudament el que tu vas voler que així et buscara.

Pare, que jo et busque sense caure en l'error.

Que, al buscar-te a tu, ningú m'isca a l'encontre en compte de tu.

Ix a ma encontre, perquè el meu únic desig és posseir-te.

Demane la teua clemència que em convertisca plenament a tu
i daquestre de mi totes les repugnàncies que a això m'oposen.
I mentres porte sobre mi la càrrega del meu cos,
fes que siga pur, magnànim i prudent,
perfecte coneixedor i amant de la teua saviesa,
digne d'habitació i habitador del teu beatíssim regne.

Sant Agustí
Soliloquis 1,5-6

2.- Ritu de l'enviament

RITU De l'ENVIAMENT

UN RESPONSABLE D'ALGUN GRUP DE PASTORAL DE LA COMUNITAT:

Ara serem testimonis del Compromís d'Inici de Curs que realitzaran els educadors en la fe de la nostra Comunitat, els que d'aquesta manera renovent el compromís de respondre a la crida que Déu, per mitjà de la seua Església, els fa. Són **cridats** a anunciar l'Evangelí als més jóvens de la comunitat i a transmetre la Paraula i el Regne de Déu. Són anunciadors que un món nou més just és possible si es viu des de l'amor de Jesús.

Igual que Jesús va enviar als seus deixebles, hui els educadors seran enviats en el nom de Crist a anunciar la Bona Nova.

CONSILIARI:

Posar-vos en peu els que sereu enviats: *(Si es veu convenient, es poden dir els noms de tots els agents de pastoral o pot anomenar els diferents grups parroquials).*

Aquestu disposats a ser fidels al missatge de Jesús?

R: Sí, estic disposat

Aquestu disposats a participar de la missió de l'Església anunciant l'evangeli durant aquest Curs que ara comença?

R: Sí, estic disposat

Aquestu disposats a ajudar els xiquets, adolescents i jóvens d'aquesta comunitat parroquial a créixer en la fe?

R: Sí, estic disposat

CONSILIARI (benedicció final):

Orem:

Déu Pare, que has confiat a la teua Església la missió d'anunciar l'Evangelí de Jesucrist a tots els hòmens de tots els temps, envia el teu Esperit sobre aquests educadors Juniors,(i acompanyants del temps de compromís) a fi que tots ells siguen fidels dispensadors de la Paraula de la veritat.

Infon en els seus cors l'amor i el zel del teu regne, posa en els seus llavis la teua Paraula de salvació i concedix-los l'alegria de poder col·laborar al creixement de la teua Església.

Per Jesucrist nostre Senyor.

Continua el consiliari dient:

En el nom de Crist Salvador,
aneu i anuncieu amb alegria la seua Paraula.
Guiats per l'Esperit de Déu,
esforzaos per servir els vostres germans
com ho va fer Crist,
que no va vindre a ser servit sinó a servir.

CONSILIARI:

Orem, germans, pels hòmens i les seues necessitats, a fi que a ningú li falte l'ajuda de la nostra caritat.

PETICIONS DELS FIDELS:

Per tota l'Església Universal, pel Papa _____, els bisbes, els sacerdots i diaques, perquè fidels a la vocació que han rebut, proclamen la Bona Notícia a tots els pobles, preguem al Senyor.

Per tots els que patixen a causa de la injustícia, que troben l'auxili i el consol de Déu, preguem al Senyor.

Per la nostra comunitat parroquial que sempre sapiem viure amb l'alegria de saber-nos fills volguts de Déu, preguem al Senyor.

Pel nostre centre Juniors, perquè no falten educadors que transmeten la paraula de Déu, preguem al Senyor.

(Pels catequistes de primera comunió i confirmació que la seua paraula siga com la bona llavor que el sembrador escampa en terra bona, preguem al Senyor)

(Per tots els acompanyants del temps de Compromís, que el Senyor els ajude a ser anunciadors il·lusionats de l'Evangeli, preguem al Senyor)

Pels xiquets i jóvens d'aquesta parròquia perquè descobrisquen en el testimoni dels seus catequistes, educadors i acompanyants el rostre amorós de Déu Pare, preguem al Senyor.

CONSILIARI:

Senyor, Déu Pare bo, que escoltes sempre les súpriques dels teus fills, mira a estos (catequistes, educadors, acompanyants,) concedix-los valentia i fortalesa en la seua tasca evangelitzadora perquè puguen ser els teus testimonis amb la certesa que el teu esperit està amb nosaltres tots els dies fins a la fi del món. Per Jesucrist nostre Senyor.

BIBLIOGRAFIA CONSULTADA

AA.VV. *Misión Joven*. Revista de pastoral Juvenil (varios números).
BENEDICTO XVI. *Los caminos de la vida interior*. Chronica S.L., 2011.
CENCINI. A.: *Llamados para ser enviados*. Editorial Paulinas, 2009.
CENCINI. A.: *Misioneros, ¿sí o no?* Editorial Paulinas, 2009.
MÍGUELES, V.: *Dios te ama. Cartas a ti, joven*. Editorial San Pablo, 2012.
PIERI, Fabrizio, GRILLO, Máximo, STREMFELJ, Marina & FARINA, Marcell:
Ser discípulos para ser maestros. Editorial Paulinas, 2010.

www.marianistas.org
www.redentoristas.org
www.archivalencia.org
www.pastoralvocacionalvcia.org
www.pastoralsj.org

COL·LABORADORS

- Javier Simón
- Hermana María
- Eva Matamoros
- Fra Isaac

. ¡Mà a l'obra! Ha arribat el moment de fer un pas al front, de posar-te al servici dels altres, i no sols de tu mateix. Si has respost amb un sí al projecte de vida que el Senyor ha dissenyat per a tu i t'has deixat acompanyar per a prendre aquesta decisió, comença des de hui un nou mode d'entendre la teua vida.

***Enviat*, és un llibre per a aquells que senten la necessitat de viure en plenitud, de donar forma als seus ideals i de manifestar la seua convicció que és el Senyor qui els demana que duguen a terme una missió.**

Creus que pots ser tu un d'ells?

JUNIORS

Moviment diocesà

fiat